

ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st APR. '83

6

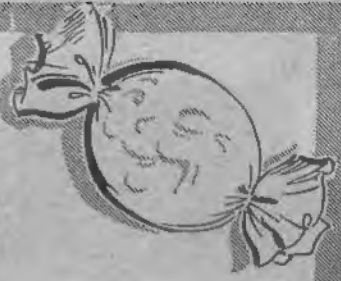

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ರೀಷಿ ಕೆ

“ಹಾಲೂ ಮೊಸರೂ ಬೇಕಂತೆ!”

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಎಚ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ, ಬಳ್ಳಾರಿ

ಮಧುರ ಮಂದಹಾಸಗಳು

ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ

ಲಾಜೆನ್ನುಗಳು, ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟುಗಳು,

ಟಾಫೀಗಳು, ಚಾಕಲೇಟುಗಳು

M. A. P. INDUSTRIES

TONDIARPET : MADRAS - 21

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತವಾಸ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ - ಬೆಂಗಳೂರು - 3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಇಬ್ಬರು ಭಕ್ತರು	 10	ಶಿಲಾನುಖ	 34
ಸಫಲಯಾತ್ರೆ	 13	ಕುಭೋದಯ	 40
ರತ್ನಕಿರೀಟ	 17	ನೆಲದಮೇಲೆ ಉದುರಿದ ಹಣ್ಣು	 41
ಸತ್ಯನಾದಿ	 25	ಸರ್ಜೀವ ಸಮಾಧಿ	 46
ಪತ್ರಪ್ರಮಾದ	 29	ಹೂಗಳಲ್ಲಿ ನಾಸನೆ	 49
ಹೇಳಬಲ್ಲೆಯಾ	 33	ಜೀವಜಲ	 50

ಇವಲ್ಲದೆ ನಗೆಹನಿ, ಉತ್ತರ ಹೇಳು, ಚುಟಕ, ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮೊದಲಾದುವೂ ಇವೆ.

ದೋಂಗರೇ ಬಾಲಾನ್ಯಾಕ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸೂಚನೆ

ಬರುವ ತಿಂಗಳ 'ಚಂದಮಾಮ' ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳ ಕಡೇ ವಾರದಲ್ಲೇ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸೇರದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮೂರ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಂಪ್ಲೀಂಟು ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಸಂಗತಿ ನಮಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

ಚಂದಮಾಮಾ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್,
ವಡಪಳನಿ.... ಮದ್ರಾಸ್-26.

ಚಂದಮಾಮ

ಸೆಫಲಯಾತ್ರೆ ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯನ್ನು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಓದುವಿರಿ. ಇದು ಜಾತಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನ ಪೂರ್ವಾವತಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಜಾತಕ ಕಥೆಗಳೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಇವು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಶಾವಿರ ನಾನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನವು. ಆಗ ಪ್ರಪಂಚವು ಬುದ್ಧನನ್ನು ದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮಹಾನಃಭಾವನು ದುಷ್ಟಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಷ್ಯರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದನೆಂದು ನಂಬಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಬುದ್ಧಾಕಾರವನ್ನು ದಶಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಮಾನವನಿಗೆ ಮೊದಲು ಬೇಕಾದುದು ಮನೋ ನಿಗ್ರಹವೆಂದೂ, ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ದಯಾ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ವೀರಿದುದು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಇವೆರಡೂ ಆರ್ಯ ಸತ್ಯಗಳೆಂದೂ ಬುದ್ಧ ಭಗವಾನನು ಬೋಧಿಸಿದನು. ಆ ಮಹಾತ್ಮನ ಸಂದೇಶಗಳೇ ಜಾತಕ ಕಥೆಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ವಿಜ್ಞಾನದಾಯಕವಾದ ಈ ಕಥೆಗಳು ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲದೆ ಟಿಬೆಟ್, ಚೈನಾ, ಮುಂತಾದ ದೇಶ ದಲ್ಲೂ ಸಹ ಹರಡಿವೆ. ಈ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಚಂದಮಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವೆವು.

ಸಂಪುಟ ೧೦ : ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೯೫೩ : ಸಂಚಿಕೆ ೨

ಇಬ್ಬರು ಭಕ್ತರು

ಭಕ್ತರಿಬ್ಬರು ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ
ಪಂಡರೀಪುರ ಪುತ್ರಯಾತ್ರಿಗೆ
ಹೋಗಲು ಪರಿತಪಿಸಿದರು ಬಹುಕಾಲ
ಹಣಸಹ ಕೂಡಿಟ್ಟರು.

ಶುಭಸಮಯವೆಂದು ಇಬ್ಬರು
ಒಂದುದಿನ ಕೂಡಿಟ್ಟ
ಜ್ಞಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಂತಸದಿ
ಯಾತ್ರಿಗೆಂದು ಹೊರಟರಾಪಯಣ
ಅವರಿಬ್ಬರು ಕಡು ಆಸೆಯಿಂ
ಕೋರಿ ದೀಕ್ಷೆಸಾಧಿಸಲು ನಡೆದರು.

ಅಲ್ಲಿಂದೂಕಡೆ ಅನಾಥ
ಆತಿದರಿದ್ರ ವೃದ್ಧನೊಬ್ಬ
ಬಾಧೆಯಿಂ ಕಡೆಯುಸಿರೆಳೆಯತೆ
ಮಾರ್ಗದಂಚಿನಲಿ ಕಾಣಬಂದ.

ಅದನೋಡಿ ಮೊದಲ ಭಕ್ತನು
ಕಡುನೊಂದು ಕಂಗಾಲಾಗಿ
ದಿಕ್ಕುಯಾರಲ್ಲಿ? ಆರ್ತನೀತ
ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲೆಂತು? ಎಂದ.

ಆ ಮಾತನುಕೇಳಿ ಮಿತ್ರನು
‘ಒಳ್ಳೆಯವನೀನು, ಇವನಾರು?
ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಜಂಜಾಟವೇಕೆ?
ಮುಂದೆ ನಡೆಯುಯ್ಯ’ ಎಂದ.

ಮೊದಲ ಭಕ್ತನೊಪ್ಪಲಿಲ್ಲ
 'ನೀನು ನಡೆ. ನನ್ನಿಂದಾಗದು
 ಹಿಂದಾಗಿ ಬರುವೆನು' ಎಂದವನೆ
 ಹೊರಡದೆ ನಿಂತನಲ್ಲ.

ಆ ಭಕ್ತ ಹೊರಟನಂತರ
 ವೃದ್ಧನನ್ನು ಓಂದೆಡೆಗೊಯ್ದ
 ಇದ್ದಹಣವ ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ
 ಔಷಧಿ ತಂದು, ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಹೊಂದಿ
 ಮುಂದುಕ ದೇವರೆಂದು ಭಕ್ತನ
 ಕೊಂಡಾಡಿ ಹೊರಟ, ಹಣವಿಲ್ಲದೆ
 ಭಕ್ತ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮನೆಸೇರಿದ.

‘ಕ ಮ ಲಾ ಕ ರ’

ಎರಡನೇಯವ ಪಂಡರಿಪುರ
 ಸೇರಿ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ
 ಗೆಳೆಯನು ಮುಂದಾಗಿರುವುದ
 ಕಂಡು ನಾಚಿಕೊಂಡ.

ಕೇಳೋಣವೆಂದಿರುವಲ್ಲಿ
 ಮಾಯಾಮಿತ್ರನು ಅದೃಶ್ಯನಾದ.

ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ
 ಅಲ್ಲಿ ಗೆಳೆಯನಂಕಂಡು ಕೇಳಿದ
 ಆತನು ನಾನಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆನ್ನಲು
 ಅದರ ರಹಸ್ಯವೇನೆಂಬುದರ್ಥವಾಯಿತು.

ಮುಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರ

ಗುರುಗಳಾದ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರು ಕೌರವ ವಾಂಡವರಿಗೆ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಸಿದರು. ಭೀಷ್ಮವೇದಲಾದ ಹಿರಿಯರು ಬಂದಾನೊಂದು ಶುಭದಿನವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಆ ದಿನ ಕುರು ಕುಮಾರರ ವಿದ್ಯಾಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು.

ರಾಜಪರಿವಾರದವರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರಿದಿದ್ದರು. ಯುದ್ಧ ವಿದ್ಯೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನವು ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾಯಿತು.

ಕುರುರೇಸವಾರಿ, ಕತ್ತೀಕಾಳಗ, ಗದಾಯುದ್ಧ, ಬಾಣದಗುರಿ ಇವೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಸಂಭ್ರಮ ವಾದುವು. ಗದಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭೀಮ ದುರ್ಯೋಧನರು ನಿಜವಾದ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಇಳಿದುಬಿಟ್ಟರು. ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣ ಮೊದಲಾದವರು ಅವರನ್ನು ಬಹುಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ತಡೆಯಬೇಕಾಯಿತು.

ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಏಕಕಂಠವಾಗಿ ಹೊಗಳಿದ್ದು ಅರ್ಜುನನ ಬಿಲ್ಲುವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ! ಅರ್ಜು ನನಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾದ ಬಿಲ್ಲುಗಾರರು ಘೋರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂಕೂಗಿ ಜಯಘೋಷ ಮಾಡಿದರು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನೋಟಕರ ಗುಪ್ತನಲ್ಲಿದ್ದ ಕರ್ಣನು ಮುದುಬಂದನು ; “ನನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನಂತರ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಹೊಗಳಿರಿ” ಎಂದನು. ‘ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸು’ ಎಂದು ಭೀಷ್ಮರ ಆಜ್ಞೆಯಾಯಿತು.

ಒಡನೆ ಕರ್ಣನು ಅರ್ಜುನನು ತೋರಿಸಿದ ಪ್ರತಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಅರ್ಜುನನಿ ಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನೂ ಬಾಯಿತುಂಬಾ ಹೊಗಳಿದರು.

ಇದರಿಂದ ಕರ್ಣನು ಹೆಮ್ಮೆಗೊಂಡು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ತನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆದನು. ಅರ್ಜುನನು ಶಾಂತಭಾವದಿಂದಲೇ ಗುರುಗಳ ಮುಖ ನೋಡಿದನು.

ಆಗ ಭೀಷ್ಮ-ದ್ರೋಣ ಮೊದಲಾದವರು—“ಇದು ವಿದ್ಯಾಪ್ರದರ್ಶನವಷ್ಟೇ ಹೊರತು, ಯುದ್ಧರಂಗವಲ್ಲ. ನಮ್ಮಸಾರಥಿಯ ಸಾಕುಮಗನಾದ ನೀನು, ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವುದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ” ಎಂದರು.

ಕೂಡಲೇ ದುರ್ಯೋಧನನು ಮುದುಬಂದು, “ನಾನು ಈ ಕರ್ಣನನ್ನು ಅಂಗದೇಶಕ್ಕೆ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಕರ್ಣನಿಗೆ ಅಂಗದೇಶದ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಕರ್ಣ— ದುರ್ಯೋಧನರು ಪ್ರಾಣಮಿತ್ರರಾದರು.

ಸಫಲಯಾತ್ರೆ

ಹಿಂದೆ ಬೋಧಿಸತ್ತನು ಕಾಶೀನಗರದ ವರ್ತಕ ಕುಟುಂಬವೊಂದರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ. ಆತನು ಐನೂರು ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವರ್ತಕ ನಿಡ್ವನು. ಆತ ಯೋಚನಾಪರನಲ್ಲ; ಆದರೆ ದುರುದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಎತ್ತಿದಕ್ಕೆ. ಒಂದು ದಿನ ಬೋಧಿಸತ್ತನು ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ತಾನೂ ಸಹ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಲು ಬರುವೆನೆಂದು ಸಿದ್ಧನಾದ ಎರಡನೇ ವರ್ತಕ!

ಆಗ ಬೋಧಿಸತ್ತನು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆಂದ: “ಮಿತ್ರನೇ, ನಿನ್ನ ಗಾಡಿಗಳೂ, ನನ್ನ ಗಾಡಿಗಳೂ ಒಂದೇಸಾರಿ ಹೊರಟರೆ ರಸ್ತೆ ಸಾಕಾಗದೆ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಅದು ದರಿಂದ ಒಬ್ಬನತರುವಾಯ ಒಬ್ಬರು ಹೋಗುವುದು ಉಚಿತ. ಮೊದಲು ನೀನು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡು, ಇಲ್ಲ ನಾನು ಹೊರಡು

ತ್ತೇನೆ. ನಿನಗೆ ಯಾವುದು ಸೌಕರ್ಯವೋ ಹೇಳು” ಎಂದ.

ಎರಡನೇ ವರ್ತಕ ಹೇಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ. “ಮೊದಲು ನಾನು ಹೋದಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆ ಹಣ್ಣುಹಂಪಲು, ತರಕಾರಿ ಮುಂತಾದುವು ಸಿಗುವುದು. ದನಗಳಿಗೆ ಹುಲುಸಾದ ಹುಲ್ಲು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪವಾದ ತಿಳಿನೀರು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ನನ್ನ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ನನ್ನಿಷ್ಟಬಂದ ಬೆಲೆ ಕೇಳಬಹುದು. ಅದು ದರಿಂದ ಮೊದಲು ಹೊರಡುವುದೇ ಉಚಿತವೆಂದು ಕಾಣಿಸುವುದು”

ಅದೇ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬೋಧಿಸತ್ತನೂಸಹ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ: “ಒಬ್ಬರು ನಡೆದ ಹಾದಿ ಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದೇ ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ಸುಲಭ. ಒಂದುಸಾರಿ ದನ ಮೇದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಬಹಳ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ತರಕಾರಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೆ. ನೀರಿನ

ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದವರು ನೋದಲು ಹೋದರೆ ನೀರಿಗಾಗಿ ಭಾವಿ ತೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆಶು ನಮಗೂ ಸಹ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದು. ಕಂಡ ಕಂಡ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವುದು ದುಸ್ತರವಾದ ವಿಷಯ. ನೋದಲು ಹೋದವರು ಹೇಗಿದ್ದರೂ ದರಗಳು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಆಮೇಲೆ ಹೋದವರಿಗೆ ಸಾಧಕ, ಬಾಧಕಗಳೂ ಅಷ್ಟೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದುಕೊಂಡು ತಾನು ಹಿಂದೆ ಹೋಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಒಂ ಯೋಜನೆಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ ಅವರು ಹೋಗಬೇಕಾದಸ್ಥಳ. ಮಧ್ಯ ಒಂದು ಮರು ಭೂಮಿ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆಬೇಕಾಗುವ

ತಿಂಡಿಯನ್ನೂ ಪೀಪಾಯಿಗಳ ತುಂಬಾ ನೀರನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದರು.

ಸಾಮಾನು ಸರಂಜಾಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟ ಎರಡನೇ ವರ್ತಕನು ಭೋದಿಸುತ್ತ ನಿಗೆ ತಾನು ಮಕಮಲ್‌ಬೋಪಿ ಹಾಕಿದೆ ನೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆತ ಬಹಳ ದೂರಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೇರಿದ. ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗು ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತ ನಿಗೆ ಅಪರೂಪವೂ ಅಪೂರ್ವವೂ ಆದ ರಥವೊಂದು ಎದುರಾಯಿತು. ಆ ರಥವನ್ನು ಸೋಗ. ಸಾದ ನಾಲ್ಕು ಕುದುರೆಗಳು ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರನೊಬ್ಬನು ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಕತ್ತಿಕರ್ಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ. ಸರಿ ವಾರವು ಮುಂದೆನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಭಾರಿ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಂತೆಯೂ, ಗಾಡಿಯ ಚಕ್ರಗಳು ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೂತುಕೊಂಡಂತೆಯೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

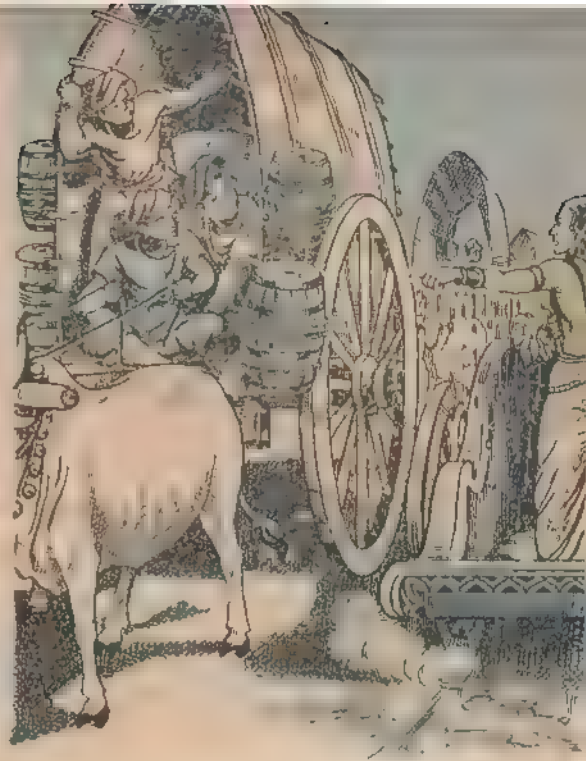
ರಥದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರನು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ವರ್ತಕನನ್ನು ತಡೆದು ಹೀಗೆಂದ: "ಎನುಮಳೆಯಸ್ವಾ. ಅದೋ ಆ ಅಡವಿದಾಟದರೆ ಸಾಕು ಎಲ್ಲಾ ನೀರುಮಯ. ನದಿನಾಡು ಒಂದಾದಂತಿದೆ. ಅಂತಹ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಈರಿತಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಪೀಪಾಯಿಗಳ ತುಂಬಾ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ". ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಗುತ್ತಾ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವೆಂತಲೇ

ನಂಬಿ ದೂರಾಲೋಚನೆಯಿಲ್ಲದ ವರ್ತಕ ಪೀಠಾಯುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ನೀಲಿವನ್ನೂ ಕೆಳಗೆಸುರಿದು, ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದ. ಎಷ್ಟುದೂರ ಹೋದರೂ ಆ ಅಡವಿ ಮುಗಿಯುವಂತೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವರ್ತಕನ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಯಿತು. ಕುಡಿಯಲು ಒಂದಿಷ್ಟಾದರೂ ನೀರು ಇಲ್ಲ. ಗಂಟಲು ಒಣಗಿ, ಆ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಮರಣದ ಜನರನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರ ಮತ್ತು ಆತನ ಪರಿವಾರದವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಭೂತಗಳೂ ಆಹಾರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡವು. ಕ್ರಮೇಣ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಆ ಮೂಕಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಸಹ ಸತ್ತು ಹೋದವು ಅವುಗಳೂ ಸಹ ಆ ಭೂತಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ಬಲಿಯಾದವು. ಗಾಡೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳು ಮಾತ್ರ ಹಾಗೇ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟವು.

ಕೆಲವಿನಗಳತರುವಾಯ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಸಹ ಆ ವಾರಿಯಲ್ಲೇ ಹೊರಟ. ಆತನೂ ಸಹ ತಿಂಡಿಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಪೀಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿನೀರನ್ನೂ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣಬೆಳೆಸಿದ.

ಗಾಡಿ ಮರುಭೂಮಿಯಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ "ನನಗೆ ಹೇಳದೆ ಕೇಳದೆ ಯಾರೂ ಒಂದುತೊಟ್ಟುಗರೂ ನೀರು ಕುಡಿಯಕೂಡದು. ಇಲ್ಲಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ವಿಷವೃಕ್ಷಗಳು. ನನ್ನ ಕೇಳದೆ ಯಾರೂ ಒಂದು ಎಲೆಯನ್ನು ಸಹ ಕೇಳಕೂಡದು" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ.

ಮರುಭೂಮಿಯು ಮಧ್ಯೆ ಹೋದಕೂಡಲೇ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ರಥದಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರ ತನ್ನ ಪರಿವಾರಸಮೇತ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ. ಅವರ ವೇಷ ಭೂಷಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಕೂಡಲೇ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ನಿಜವಿಷಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ. ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ರಾಜಕುಮಾರನು ನೀರಿನ ಪೀಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವಹಾಸ್ಯಮಾಡಿದ. ಆಗ ಬೋಧಿಸತ್ವನು "ಮೊದಲು ಮೊಸನೀರು ಕಾಣಿಸಲಿ; ತುಂಬಿಟ್ಟಿರುವ ನೀರು ಚೆಲ್ಲೋದು ಎಷ್ಟರಕೆಲಸ" ಅಂತ ಹೇಳಿದ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜಕುಮಾರ ಮರು ಮಾತನಾಡದೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಾರಿಕೊಂಡ. ಆ ರಾಜಕುಮಾರನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ

ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗಿ ನೀರು ಸುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಆಗ ಬೋಧಿಸತ್ವನು “ಮರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಸಿಗುವುದೆಂದು ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಕೇಳಿರುವಿರಾ? ಮಳೆ ಬರುವ ಸೂಚನೆಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲೊಬ್ಬರಿಗಾದರೂ ಕಾಣಿಸಿತೇ? ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವದೊರದಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಮೋಡ ಕಾಣಿಸಿತೇ? ವಿಂದು ಹೊಳೆಯಿತೇ? ಆತನು ಕೇಳಿದಂತೆ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸುವ. ಹಾಗಾದರೆ ಗುಡುಗು ಬಹಳದೂರ ಕೇಳಿಸುವುದಷ್ಟೆ. ನಿಮಗೆ ಗುಡುಗಿನ ಶಬ್ದವಾದರೂ ಕೇಳಿಸಿತೇನು?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಹಾಕಲು, ಅವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಾರದೆ ಸುಸ್ತಾದರು.

ಆಗ ಬೋಧಿಸತ್ವನೆಂದ “ಗೆಳೆಯೇ, ಅವರು ನಿಜವಾದ ಮಾನವರಲ್ಲ. ಮಾನವಾ ಕೃತ್ರಿಕಾಳಿದ ಭೂತಗಳು. ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನೀರು ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಬಾಯಾಂಕಿ ಆದಾಗ ಒಂದುಗುಟುಕು ನೀರಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಯಾಂಕಿಯಿಂದ ನಾವು ಸತ್ತು ಹೋದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತಿಂದುಬಿಡುವ ಹಂಪಿಕೆ

ಹೂಡಿತ್ತು ಆ ಭೂತಗಳು. ಅದುದರಿಂದ ಒಂದು ತೊಪ್ಪಾದರೂ ನೀರು ಚಿಲ್ಲಬೇಡಿ”.

ಬೋಧಿಸತ್ವನೂ ಆತನ ಪರಿವಾರವೂ ತುಸದೂರ ಹೋಗಲು, ಮುಂದೆ ನಡೆದಿದ್ದ ವರ್ತಕನ ಏನೂರು ಗಾಡಿಗಳೂ, ಅವುಗಳತುಂಬಾ ಸಾಮಾನುಗಳೂ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಅವುಗಳ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಅಸ್ತಿಪಂಜರಗಳು ರಾಶಿರಾಶಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿವೆ.

ಇವನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು. ಆಗ ಬೋಧಿಸತ್ವನು “ದೂರಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ನೀರು ಸುರಿದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರ ಫಲವಿದು. ನೋಡಿ ಆ ವರ್ತಕನ ಗತಿ ಏನಾಯಿತೋ” ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ನಡೆದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ.

ಬೆಳಗಾದಕೂಡಲೇ ಆತನು ಆ ಗಾಡಿಗಳನ್ನೂ ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಾನು ಸೇರಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ. ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಸರಕುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿ ಅಪಾರ ಲಾಭಗಳಿಸಿ, ಪರಿವಾರಸಮೇತ ತನ್ನ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿ, ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

5

ಅದರ ಚಿತ್ರಭಾನುವಿಗೆ ದಿನಾ ಒಂದೊಂದು ಕನಸು ಬೀಳಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ "ಅಸ್ತಾ, ಚಿತ್ರಭಾನು, ನನ್ನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನಂಟುಮಾಡಲಾರೆಯಾ? ಚಿತ್ರಭಾನು, ನನ್ನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನಂಟು ಮಾಡಲಾರೆಯಾ? ಎಂದು ಯಾರೋ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕನಸು ಕಂಡನು.

ಹುಡುಗನಿಗೆ ಇದರ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿದಿನಾ ಆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತೂ ದೈನಂದಿನಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಇದೊಂದು ಕನಸುತಾನೇ ಎಂದು ಮೊದಮೊದಲು ಉದಾಸೀನ ವಹಿಸಿದ ಚಿತ್ರಭಾನು. ಅದರ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಅದೇ ಕನಸು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದು

ದಿರಿಂದ ಆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಇದೊಂದು ಧರ್ಮ ಸಂಕಟವಾಗಿ ತೋರಿತು.

ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋರದೆ ಒಂದು ದಿನ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಇದರಲ್ಲಿನಾದರೂ ರಹಸ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಮಿತ್ರಾನಂದನು "ಇಲ್ಲ ದೇವು ಮಗು. ಇಂತಹ ಕನಸು ಬೀಳುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಗೂಢಾರ್ಥಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಲಾಲಿಸು" ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

"ದೇವರಾಜನಾದ ಇಂದ್ರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬ ಗಂಧರ್ವ ಸಿದ್ಧಿಆತನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮದವಿಯರು. ಹಿರಿಯಾಕೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಕುಮಾರನೂ, ಕಿರಿಯಾಕೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನೂ ಇದ್ದರು. ದೇವೇಂದ್ರನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಗಂಧರ್ವ

‘ಚಂದಮಾಮ’

ಉನ್ನತೋದ್ಯೋಗಿ. ಈ ಕೆಲಸದ ಅವಧಿ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಆತನ ಸಂತತಿ ಆ ಪದವಿ ಯನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು. ಸಂತತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಆತನೇ ಮತ್ತೆ ಇವತ್ತು ವರ್ಷ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದು ಆ ಉದ್ಯೋಗದ ಪದ್ಧತಿ.

ಆ ಗಂಧರ್ವನ ಉದ್ಯೋಗದಕಾಲ ಸ್ತುತಿ ಯಾಯಿತು. ಆ ಕೆಲಸ ಹಿರಿಯ ಮಗನಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದುದು ಸ್ವಾಯಮ್ವೃತ್ತ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಆ ಪದವಿ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಿರಿಯಾಕೆಯ ಹಂಬಲ.

ಕಿರಿಯಾಕೆ ಗಡುಸುಸ್ವಭಾವದವಳು. ಗಂಡ ನನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಚತುರಳು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಹಿರಿಯಾಕೆಯ ಮಗ ತುಂಬಾ ಸಾಧುಸ್ವಭಾವದವನು. ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ತಾಯಿ

ರೀತಿಗಳು ಹೀಗಿವೆ.

ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರೀತಿ ಚಿಕ್ಕ ಮೈನಲ್ಲೂ.

ಈ ಗುಟ್ಟುತಿಳಿದ ಕಿರಿಯಾಕೆ ಒಂದುದಿನ ಸನತಿಯ ಮಗನನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿ ಕೊಂಡು “ಮಗೂ, ನಾನೊಂದು ನೇಮವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆ ವ್ರತಕ್ಕೆ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಗಳ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಈ ನೇಮಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಈಗ ಒಂದು ನೀಲಿರೋಜಾ ಹೂಗಳನ್ನು ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳು ದೊರಕಿವೆ. ಅದು ದರಿಂದ ವ್ರತ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಹೇಗಾದರೂ ಆ ನೀಲಿರೋಜಾ ಹೂಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟು, ನನ್ನ ವ್ರತವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇ ಕಾದ ಬಾಧ್ಯತೆ ನಿನ್ನದು. ಹೋಗು, ಈಗಲೇ ಹೋಗು. ಅಕ್ಕನಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಕಳು ಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಳು.

ಅಂದು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಮಗನು ಬರದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಅವನ ತಾಯಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಕಿರಿಯಾಕೆ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ “ಆಕಾ, ಮಗನಿ ಗಾಗಿ ನೀನೇನೂ ಭಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ‘ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ತರುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ತರಾತುರಿ ಯಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದ” ಎಂದು ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ನಿಜಕಾ

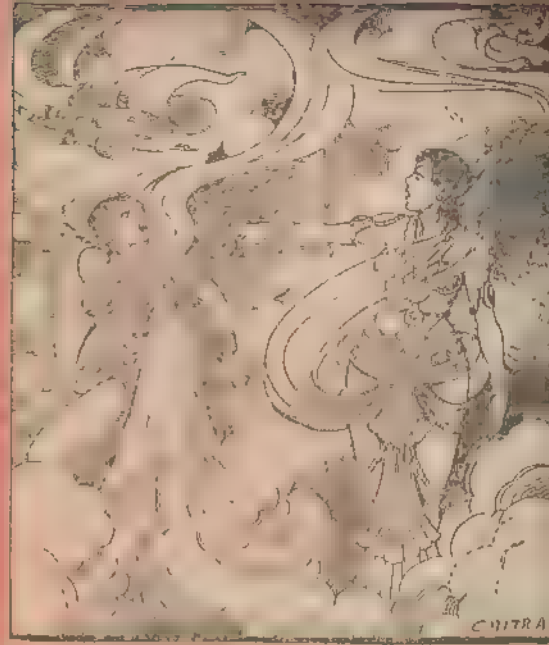
ರೂಪಾಂತರವಾದುದರಿಂದ ಹಿರಿಯಾಕೆಗೆ
ಮಗುಡಕಡಮೆ ಆಯಿತು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗಂಧರ್ವನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಹ
ನಾದವನನ್ನು ನೇಮಿಸುವದಿನ ಬಂತು. ಆತನ
ಹಿರಿಯಮಗನು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದುದರಿಂದ
ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ
ದಳು ಕಿರಿಯಾಕೆ. ಪದವಿವಕಾರ ಆ ಕೆಲಸ
ಗಂಧರ್ವನ ಆ ಮಗನಿಗೆ ಲಭಿಸಿತು. ಆಕೆ
ಅನಂದ ಗೊಂಡಳು.

ಈ ಸುಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗನು ಇಲ್ಲ
ವಲ್ಲ ಎಂದು ಹಿರಿಯಾಕೆಯು ಮನಸ್ಸು ಚಿಂತೆ
ಗೊಂಡಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಯುಗವಾದರೂ ಏನಿದೆ? ಇದ
ರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮೋಸವಿರಬೇಕೆಂದು ಆಕೆಯ
ಬುದ್ಧಿಗೆ ಹೂಳಿಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ
ಮಗನ ಪುಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು
ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು.

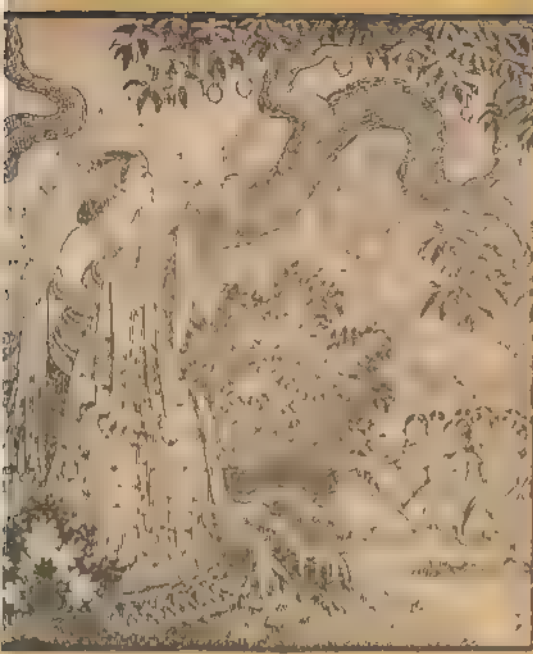
ಆ ಹುಡುಗ ನೀಲೀರೋಜಾಗಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗ
ವೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿದ. ಎಷ್ಟು ಸುತ್ತಿದರೂ ಸಿಗ
ದಿರಲು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕ
ಲಿಲ್ಲ. ಒಂದಾದಮೇಲೊಂದು ಎಲ್ಲ ಲೋಕ
ಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಾಡಿದ. ಎಲ್ಲೂ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲ ಆ
ಪುಸ್ತಕಗಳು. ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಬಹುದೆಂದು
ಯಾರೋ ಹೇಳಿದರು.

ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ
ತೋಟ, ಉದ್ಯಾನವನಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದ್ದಾ
ಯಿತು. ನೀಲೀರೋಜಾ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟು
ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಜಾತಿಯ ಪುಷ್ಪಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು.
ಆದರೂ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ನೇಮಕ್ಕೆ ಭಂಗವುಂಟಾ

ಗುವುದಲ್ಲ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ, ಜೇಸರಿಕೆ
ವಿರಾಮ ಗಳೆನ್ನುವ ಹುಡುಕುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.

ಹಿರಿಯಾಕೆಗೆ ಸತ್ಯಾಂಶ ತಿಳಿದು ಸಂತಿಯ
ಲೆಲೆ ರೋಚಗದ್ದಳು. “ಎಲೆ, ದುರ್ಮಾ
ರ್ಗಲೇ, ನಿನ್ನ ಕಂದನಿಗೂ ನನಗೂ ಅಗಲಿಕೆಯ
ನ್ನಂಟುಮಾಡಿ ನಾಚಾರೀತಿಯ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿ
ಮಾಡಿದೆ. ನಿನಗೂ ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೂ ಅಸೇ
ರೀತಿ ಅಗಲಿಕೆಯುಂಟಾಗಿ ದುಂಬುಪಡುವೆ
ಯಂತೆ. ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಯಾವ ಲೋಕಕ್ಕೆ
ಕಳುಹಿಸಿದೆಯೋ ಆ ಭೂಲೋಕವೊಂದಿಗೆ
ನಿನಗೆ ಸಂಬಂಭವೇ ವರ್ತುತದೆ. ಒಬ್ಬ
ನೊಬ್ಬ ರಾಜ ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವನು.
ನಿನ್ನ ಮಗ ಅಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಜನಿಸು
ವನು. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ನೀಲೀರೋಜಾ
ಹೂವಿನ ನೆಪದಿಂದ ತಾಯಿಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಗೆ

ಅಗಲಿಕೆಯನ್ನಂಟುಮಾಡಿದೆಯೋ ತಾಗೇ
ಕಂಡು ಕೇಳಿದ ನೆವದಿಂದ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ
ಅಗಲಿಕೆಯುಂಟಾಗುವುದು. ಈಗಲೇ ನೀನು
ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿತ್ತೀರಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಶಾಪವಿತ್ತ
ಮಗನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡುಬರಲು ಕೂಡಲೇ
ತನ್ನ ಸಮಯವನ್ನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ
ದಳು. ಆಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪ ಲಭಿಸುವದೆಂದು
ತಿಳಿದಿತ್ತ ಕಿರಿಯಾಕೆಗೆ. ಕೂಡಲೇ ಸನತಿಯ
ಪಾದಗಳನ್ನೇರಿ ಬಿದ್ದು ತನ್ನನ್ನು ಹೊರಿಸಿದ
ಹೊರತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಳಲಾರೆನೆಂದಳು.
ಕೋವಿಲನ ಪಾದವನಾದ ಕಿರಿಯಾಕೆ
ಮರುಕಗೊಂಡು ಶಾಪವಿಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗ
ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದಳು.

ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಗಂಧರ್ವನು ಎಲ್ಲ
ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸಿದ. ನಡೆದುಹೋದ

ದಕ್ಕೆ ಬಂತಿವೆ. ಫಲವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಸರ ಕಂಡು
ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ
ಕೊಂಡು ರಾತ್ರೀನೆ ಬಿಡು ಎಂದು ಪರಿಸರಿ
ವಿಧವೆ ಕಿರಿಯಾಕೆಗೆ ಧರ್ಯ ಹೇಳಿದ.

ಅದರ ಶಾಪವೊಂದಿವೆ ಕಿರಿಯಾಕೆಗೆ
ಸಗಲಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು
ಹೋದುವು.

ಆಕೆ ಅದೃಶ್ಯಳಾದಳು. ಆಕೆಯ ಮಗನ
ವಿಷಯವೂ ಆ. ಆತನೂ ಅದೃಶ್ಯನಾದ.
ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯಳಾದ ಆ ಗಂಧ
ರ್ವನಿ ಮಾನವಳಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಂದು
ಉದ್ಯಾನವನವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಳು.

ಆಗ ಗಂಧರ್ವನು ತನ್ನ ಕಂಠ ಹಾರದಿಂದ
ಹತ್ತು ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, ಆ ಹತ್ತು
ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಹತ್ತು ಪರಿಚಾರಿಕೆಯಾಗಿ
ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಆ ಗಂಧರ್ವನಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ
ಉದ್ಯಾನವನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಅವರೊಂದಿಗೆ
ಬಂದು ವೀರಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಗಂಧರ್ವನಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಆ ಉದ್ಯಾನ
ವನವು ಭಲ್ಲಾಣ ರಾಜ್ಯದ ಅಧಿಪತಿಯಾದ
ಪ್ರಮೋದ ಮಹಾರಾಜನದು.

ಪ್ರಮೋದನಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ
ವೆತ್ತಿದರೂ ಸಹ ಕೋಪ. ಯಾರು ಹೇಳಿದರೂ
ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಆ ರಾಜ್ಯದ ಹಿರಿಯ ರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ
ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಯಾವುದಾದ ರೊಂದು
ಉಸಾಯ ಹೇಳುವಂತೆ ಕೇಳಿದರು. ಅನರಗೆ
ನಾನು ಕೆಲವು ಮಂತ್ರ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ

ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಉಸಾಹಾರ ದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ಅದನ್ನು ಆತನು ಭುಜಿಸಿದನು.

ರಾಜ ಆ ಉಸಾಹಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಏನ ಗಂಧರ್ವನು ಆ ಉಸಾಹಾರವನ್ನು ಸೇರಿದ ದಿನ ಹಿಂದೇ ಆಯಿತು.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಗಂಧರ್ವನೇ ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಉಸಾಹಾರವು ಪ್ರಮೋದನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ಮಂಜಳಗಾನಕ್ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆತನು ತಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು ಉಸಾಹಾರವನ್ನು ಸೇರಿ ಕೊಂಡ. ಆಕೆಯ ಅರ್ಪಣೆ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಮುಗ್ಧನಾಗಿ, ಸಂಗೀತ ಕೇಳಿ ತನ್ಮಯನಾಗಿ, ಇಷ್ಟಾದಿನ ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಠ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾತ ಆ ಗಂಧರ್ವನೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾದ.

ಮದುವೆಯಲ್ಲಾ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಮಂತ್ರ ಫಲದ ರಹಸ್ಯ ಪ್ರಮೋದನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಈಗ ತಿಳಿದರೆಮಾತ್ರ ಏನು?

ಗಂಧರ್ವನೆಯನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಪ್ರೀತಿಸಿ ಪ್ರೇಮಿಸಿ ವಿವಾಹವಾದ. ಆದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಹೂಡಿದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಮೋದನು ತನ್ನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ "ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಿತ್ರಾನಂದ.

ತರುವಾಯ ಗಂಧರ್ವನಿಗೆ ಮಹಿಷಾಸುರ ಜನಿಸಿದುದೂ, ರಾಜನು ಮಂವಾಕಿನಿಯನ್ನು ನೋಡಿಸಿ ಮದುವೆಯಾದುದೂ, ಆಕೆಗೆ ಭಾನುಶೇಖರನು ಜನಿಸಿದುದೂ ಅಂದಿನಿಂದ ಆಕೆ ಮಹಿಷಾಲನನ್ನು ಆತನ ತಾಯಿಯ ಎದುರಿಸಲೇ ಅವಮಾನಮಾಡು

ವುದೂ ಹೇಳಿ, ಮಿತ್ರಾನಂದ ಮತ್ತೆ ಮುಂದು ವರಿಸಿದ :

“ಮಗನಿಗೆ ತನ್ನ ಎದುರಾಗಿಯೇ ಮಂದಾ ರಾ ಕೊಡುವ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲಾರದಾದಳು ಗಂಧರ್ವನ. ಒಂದು ದಿನ ಗಂಧರ್ವನ ತನ್ನ ಸಖಿಯರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆಮಾಡಿದಳು.

“ನಾನು ಎದುರಾಗಿದ್ದರೆ ಮಗನಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟುಯಾತನೆ ಕೊಡುವಳು ವಂದಾಕಿನಿ. ನಾನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ...? ಒಂದುವೇಳೆ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಸಟ್ಟಕ್ಕಿಲ್ಲದೇ ಬದುಕುಬುದ್ಧಿ ಒಂದು ಯಾವುದಾದರೂ ತಂತ್ರ ಹೂಡಬಹುದು. ಅದರೂ ನಾನು ದೂರದ್ದು ಕೊಂವೇ ಆಕೆಯ ಚರ್ಯೆಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಹಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ! ಹೀಗೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಗಂಧರ್ವನ ತನ್ನ

ಮಗನನ್ನು ಅಗಲಿ ಒಂದಾನೊಂದು ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶ ವೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೇರಿ ಕೊಂಡಳು.

ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಆ ತನಗೂ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪರಿವಾರಕ್ಕೂ ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು. ಈ ಸೊಗಸಾದ ಒಪ್ಪಾಟುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಹೇಗಾಯಿತೋ ಅವರಿಗೇ ತಿಳಿಯದು. ಅಂತೂ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕಾಲ ನೂಕುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗೇ ಇರುವಾಗ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಸಿಂಹಾ ಸನದಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸುವ ಆಶೆಯಿಂದ ಸವತಿ ಮಂದಾಕಿನಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ಕಿರಾತರಾಜ ಮತ್ತು ಪುರೋಹಿತನಾದ ರಾಜಗುರುವಿನೊಂದಿಗೆ ಸಂಚುಹೂಡಿದಳು. ಮಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ದಿಂದಿದ್ದ ದೇವಾಸ್ಥಾನದ ನೆಪಹೂಡಿ ಮಂದಾ

ಕಿನಿ ಸವತಿಯ ಮಗನನ್ನು ಬಲಿಕೊಡಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು.

ಇದ್ದಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಧರ್ವನು ಒಬ್ಬ ವದ್ಯನರೂಪದಲ್ಲಿ ಗಂಧರ್ವಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಆ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿಬಂದು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಆಕೆ ರಾಜಹಂಸದಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು, ಆಕೆಯೊಂದಿದ್ದ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಜೇಟಿಯರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹತ್ತುಮತ್ತು ಗಲಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕಂಠಹಾರಧರಿಸಿ ಕೊಂಡ.

ಆತರುವಾಯ—

ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹಂಸರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಂಧರ್ವಿ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೂ, ಮಂದಾಕಿನಿ ವಿಷತೆಂದು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡುವುದೂ, ಪ್ರಮೋದನು ರಾಜಗುರುವನ್ನು ತೆಗಳಿದ್ದೂ, ಆತನು ಮಂದ ಸಾಲನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿದುದೂ, ಒಳಸಂಚಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಕಿರಾತರಾಜನು ಮೊಮ್ಮಗ ನಾದ ಭಾನುತೇಜನನ್ನು ಸಲಹೆ ದೊಡ್ಡವ ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದುದೂ, ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆ ಯಾದುದೂ ಆ ಭಾನುತೇಜನಿಗೆ ಚಿತ್ರಭಾನು ಎಂಬ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದುದೂ, ಹೇಳಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ವಿನೋ ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಯುವ ಕನು ಅಡ್ಡಬಂದು,

“ಏನು, ಚಿತ್ರಭಾನುವೇ?” ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಗುಳು ನಗುತ್ತಾ ಮಿತ್ರಾನೆಂದ ನೆಂದ :

“ಹೌದು. ಮಗು ಹೌದು. ನೀನೇ ಆ ಚಿತ್ರ ಭಾನು. ಈ ಭಲ್ಲಾಣಿ ರಾಜ್ಯ ನಿನ್ನದು. ಇದು ಹೇಗೆಂದು ನಿನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು. ನೀನು ತಲೆ ಎತ್ತದಂತೆ ದ್ರೋಹ ಬಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಆ ಚಂಡಾಲ ರಾಜಿಗುರು” ಎಂದು ಆ ವರೆಗೂ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದ.

ತರುವಾಯ

“ಮಗೂ, ಚಿತ್ರ ಭಾನೂ, ಅಂದು ಹಂಸದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತ ಮಹಿಷಾಲನನ್ನು ತಾಯಿ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಯೋಮಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆದರೆ ತಾನು ಬಲಿಷ್ಠರಾದ ಹೊರ ಬಿದ್ದು ತಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿಕೊಂಡೆನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಹಿಸಿದ.

ಆ ಬಂಗಾರದ ಹಂಸ ಹಾಗೇ ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ, ನದಿ, ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಪಾಟಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಒಂದಾನೊಂದು ದ್ವೀಪ ದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತು. ಅದರ ಹೆಸರು ಮಂಜುಳ ದ್ವೀಪ. ಆ ದ್ವೀಪದ ರಾಜ ತಪೋವರ್ಧನ.

ರತ್ನಕಿರೀಟಧಾರಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ರಾಜ ಕುಮಾರನು ಬಂಗಾರದ ಹಂಸದ ಮೇಲೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಇಳಿದ ವಿಷಯ ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತು ಆ ರಾಜನಿಗೆ. ತೀದಕೂಡಲೇ ತಪೋವರ್ಧನನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು ಇದೊಂದು ದೇವರ ಸ್ತನಾದ ವೆಂದು ಆತನು ಸಂತೋಷ ಭರಿತನಾಗಿ ಆತುರಾತುರದಿಂದ ಕಾಲು ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೇರಿದ.

ರಾಜನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಹಂಸರೂಪ ದಲ್ಲಿರುವ ಗಂಧರ್ವಿಣಿ ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಗನ ವಿಷಯವನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಳು. ವಿನಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಆ ಹಂಸ ವನ್ನು ನೋಡಿ ಚಿಂತನಾದ ತಪೋವರ್ಧನ. “ರಾಜನೇ, ಈ ಎಳೆಯನನ್ನು ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿರುವೆನು. ಇವನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾರವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನದೇ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಹಂಸ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿಹೋಗಿ, ರಾಸವಿಮುಕ್ತಿಹೊಂದಿ. ಗಂಧರ್ವರೋಕವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು.

ಧೃತನವಾತ್ ತನಗೆ ಲಭಿಸಿದ ಹುಡುಗನನ್ನು ತಪೋವರ್ಧನನು ತುಂಬಾ ಮಮತೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಮಸ್ತವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಪ್ರವೀಣನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ.

ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಅತನಿಗೇ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದ.

ಆದರೆ ಮಹಿಷಾಲನು ಬಹಳದಿನ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಈಗ ರತ್ನ ಕಿರೀಟವು ಮಂಜುಳದ್ವೀಪವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿತೆಂದು ನೆರೆಹೊರೆಯ ರಾಜರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ಆವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ರಾಜನು ಆ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ತನ್ನ ವರ್ಧನಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ. ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ ಮಹಿಷಾಲನ ಮನಸ್ಸು ಪರಿಪರಿವಿಧದಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡಿತು.

“ನನ್ನನ್ನು ಗಂಡಾಂತರದಿಂದ ವಾರುಮಾಡಲು ನಮ್ಮತಾಯಿ ಇಲ್ಲಿಗೆತಂದು ಸೇರಿಸಿ, ತನ್ನೋರ್ವನ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ತನ್ನಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಒಪ್ಪಿಸಿರುವಳೆಂದು ಈ ಮಹಾರಾಜನು ನನ್ನನ್ನೂ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೂ ನನಗೆ ಮನಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ ಕಾರಣವೇನೋ ತಿಳಿಯದು. ವೃದ್ಧನಾದ

ನನ್ನತಂದೆ ಭಲ್ಲಾಣರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರುವನೋ ಹೇಗೋ? ಅವಶ್ಯವಾದ ಸನ್ನಮಾತೆ ಏನಾದಂತೆ? ಮಧ್ಯ ಈ ಕಿರೀಟಬೇರೆ ನನ್ನಕ್ಕೆ ಯಲ್ಲೇಳುಳಿದಿದೆ. ಈಗ ನೆರೆಹೊರೆಯ ರಾಜರ ದೃಷ್ಟಿ ಇದರಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪಡೆಯುವವನಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಲೂ ಸಹ ಬರುವರೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಯುದ್ಧನಡೆದರೆ ಜಯಾಪಜಯಗಳು ಹೇಗಿರುವುದೋ, ಎಂತಿರುವುದೋ? ಏನಾದರಾಗಲಿ, ಈ ರತ್ನ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಪಾಪವಾದಷ್ಟು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಭದ್ರಪಡಿಸುವುದು ನನ್ನವಿಧಿ. ಕರ್ತವ್ಯ... ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡಬಲ್ಲದು ಇಷ್ಟೇ” ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ.

ಈರೀತಿ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಹಿಷಾಲನು ಒಂದು ಗೊಂಡಾರಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ.

ಅಲ್ಲಿ ನರಸ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಬರದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳ ಸಂದಿನಲ್ಲಿ, ತುಂಬಾ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ರತ್ನ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ—

(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ಸತ್ಯವಾದಿ

ಪ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವೆಂಕಟಪ್ಪ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಗೊಲ್ಲರವನಿದ್ದ. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಆ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹಾಲಿನ ವ್ಯಾಪಾರವೇ ಜೀವನೋಪಾಯ. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಾಲುಕರೆಯುವ ಹಸುಗಳಿದ್ದವು.

ಆ ಹಾಲಿನವರೆಲ್ಲ ತುಂಬಾ ದಣವಂತ ರಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೊಂದಿತ್ತು. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹಾಲಿಗೆ ಅವರು ನೀರನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ನೀರು ಬೆರೆಸಿಲ್ಲ ವೆಂದೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವರು! ಊರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ನೀಗೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೊಳ್ಳುವವರು ತಾನೇ ಏನು ಮಾಡಲಾವರು? ಬೇರೆವಾರಿ ಯಲ್ಲದೆ, ಆ ನೀರು ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಪಡ ಬೇಕಾದ ಸನ್ನಿವೇಶವದು.

ಚಿಕ್ಕವೆಂಕಟಪ್ಪನಿಗೂ ಸಹ ಒಂದು ಹಸು ಇತ್ತು. ಅದು ಒಂದು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎರಡು

ಸೇರು ಹಾಲು ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಬೆರೆಸುವುದಾಗಲೀ, ಬೆರಸಲ್ಪಟ್ಟವೆಂದು ಸುಳ್ಳು ನುಡಿಯುವುದಾಗಲೀ ಚಿಕ್ಕವೆಂಕಟಪ್ಪ ನಿಗೆ ಹಿಡಿಸದು. ಆದುದರಿಂದ ಹಾಲು ಕರೆದ ಕೂಡಲೇ ಅದನ್ನು ಮಾರಿಬಿಡುವನು. ಅನೇಕರು ಈತನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಉಳಿದ ಹಾಲಿನವರಂತೆ ಆತನು ಮೋಸ ಮಾಡದೆ ಸುಳ್ಳು ನುಡಿಯದೆ ಹಾಲು ಮಾರು ತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೆಲದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವೆಂಕಟಪ್ಪ ನಿಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವುಂಟಾಯಿತು.

ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರು ಸೇರು ನೀರು ತುಂಬು ತ್ತಿದ್ದರು. ವೆಂಕಟಪ್ಪ ಮಾರುವ ಹಾಲು ತಾಜಾ ಆದರೂ ಜನ ಸೇರಿಗೆ ಒಂದಾಣೆ ಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗ ಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಚಿಕ್ಕವೆಂಕಟಪ್ಪನಿಗೆ ಸೇರಿಗೆ ಒಂದಾಣೆಯಂತೆ ಸಾಲ್ಕು ಸೇರಿಗೆ ಸಾಲ್ಕು ಆಣೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಸೇರು ಹಾಲಿಗೆ ಸೇರು ನೀರು ತುಂಬಿ

ಮಾರುವ ಹಾಲಿನವರಮುಂದೆ ಇವೆಷ್ಟು ಮಹಾ! ನಿಜವಾಗಿ ರಿಕ್ಕವಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಹಾಲು ನಾರಿ ಬರುವ ಆವಾಯ ಹಸುವಿನ ಮೇಲಿನ ಖರ್ಚಿಗೂ ಏಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆತ್ತ ನೋಡಿದರೆ ನೆರೆಹೊರೆ ಹಾಲಿನವರ ಮನೆಯ ಹೆಂಗಸರು ವಿವಿಧವಾದ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮೈತುಂಬಾ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಜೋಪಡಿ ಗುಡಿಸಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದವರ ಮನೆಗಳು ಈ ವರ್ಷ ಹೆಂಚಿನ ಮನೆಗಳಾಗಿಯೂ, ಹೆಂಚಿನ ಮನೆಗಳು ತಾರಸು ಮನೆಗಳಾಗಿಯೂ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕ ವೆಂಕಟಪ್ಪನ ಸ್ತಿಗತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಸುಧಾರಿಸುವ ಸೂಚನೆಗಳು ಕಾಣ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಸ್ಥಿತಿ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಚಿಕ್ಕ ವೆಂಕಟಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಒಂದುವಿಧವಾದ ಜಿಗುಪ್ಸೆ. ತನ್ನ ಸರಿಹೊಂದಿಗರೆಲ್ಲ ನೈಭವದಿಂದ ಮೆರೆದಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರ ಮುಂದೆ ತಾನುಮಾತ್ರ ಹರಕು ಚಿಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲನೂ ಕಬ್ಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೆನೆಸಿ ನಾಚಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು.

“ನೀವೂ ಸಹ ಹಾಲಿಗೆ ನೀರುಬೆರೆಸಿ ಮಾರದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರ ಅಳುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ದಿನದಿಂದ ನೀವು ನೀರು ಬೆರೆಸಿ ಮಾರಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ನಾ ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರೆ” ಎಂದು ಹತಹಿದಿದು ಕೊತಳು ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಒಂದು ದಿನ.

ಹೆಂಗಸು ಹತಹಿದಿದರೆ ಗಂಡಸಾದವನು ಏನುಮಾಡುವನು? “ನೀರು ಬೆರೆಸು ಎಂದರೆ ಬೆರೆಸುವೆನು. ಆದರೆ ಹಾಲು ಕೊಳ್ಳುವವರು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿದರೆ ಬೆರೆಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಸುಳ್ಳಾಡಲಾರೆ” ಎಂದ ಚಿಕ್ಕ ವೆಂಕಟಪ್ಪ. ಗಂಡಸ ಮನವನ್ನು ಅರಿತ ಆಕೆ “ಸರಿ, ನೀನೇನೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ವೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡು. ಆಗ ನಾವೂ ಸಹ ಇತರರಂತೆ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಕೊಟ್ಟಳು.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಚಿಕ್ಕ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ಅಗಲವಾಗಿ ನಾಮುಹಾಂಕೊಂಡು ಹಾಲುಕೊಡಲು ನಗರದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಪ್ರತಿದಿನದಂತೆ ಹಾಲು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಇರದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು

ಆತನು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ ಹಾಕುವ ಮನೆಯ ಹೆಂಗಸರು ಚಿಕ್ಕವೆಂಕಟಪ್ಪನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

“ಇದೇನಿದು ವೆಂಕಟಪ್ಪಾ, ನಿನಗೂ ಸಹಿತ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿತ್ತೇ? ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಬೆರಸಿದಂತಿದೆಯಲ್ಲ! ಇಷ್ಟೇನೇ ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಸ್ತಿಳೆ” ಎಂದು ಗದರಿಸಿಕೊಂಡರು.

“ಆಣೆಯಿಟ್ಟ ತಾಯಿ. ನಾನು ಹಾಲಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕಲೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಚಿಕ್ಕ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕವರು “ಓಹೋ, ಸುಳ್ಳು ಬೇರೆ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆಯೋ” ಎಂದು ತುಸ ಕೋಪಗೊಂಡರು. “ಇಲ್ಲತಾಯಿ, ನನ್ನ ನಂಬಿ ಆಮ್ಮ. ನನ್ನ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ನಾನು ಹಾಲಿಗೆ ನೀರು ಸುರಿದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಮಾತು ಹೇಳಿದ.

ನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ “ನಿನಯ್ಯಾ ಹಾಲು ಬರೀ ನೀರು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ, ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವೆ” ಎಂದು ದಬಾ ಯಿಸಿದರು.

ಆಗ ಚಿಕ್ಕವೆಂಕಟಪ್ಪ “ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲವಾ ದರೆ ನಮ್ಮಾಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆ ಕೆಯೇ ಹಾಲಿನ ಡಬ್ಬ ತಂದುಕೊಟ್ಟವಳು. ಏನು ಕರ್ಮಪೋ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ ವಲ್ಲಾ ನೀವು” ಎಂದ.

ವಿನಯವಾಗಿ ಕೇಳಲು ಚಿಕ್ಕವೆಂಕಟಪ್ಪ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದ.

ಹೆಂಡತಿ ತಂದಿಟ್ಟ ಡಬ್ಬದೊಳಕ್ಕೆ ತಾನು ಕರೆದ ಎರಡು ಸೇರು ಹಾಲನ್ನು ಹುಯಿದೆ ಗೊಂದು ತಿಳಿಸಿದ. ಇದೀಗ ಆಕೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಾಯ.

ತನ್ನ ಗಂಡ ಸುಳ್ಳು ಮಾತ್ರ ನುಡಿಯುವನ ನಲ್ಲವೆಂದು ಚಿಕ್ಕವೆಂಕಟಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ ಅರಿ ತಿರುವಳು. ಆದುದರಿಂದ ಆತ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳ ದಿರುವಂತಹ ಉಪಾಯ ಮಾಡಿದಳು. ಚಿಕ್ಕ ವೆಂಕಟಪ್ಪನೂಸಹ ಸಮ್ಮತಿಸಿದ ಈ ಉಪಾ ಯಕ್ಕೆ.

ಈ ವಿಷಯವೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದ ತರುವಾಯ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿರಿಯುವಂತೆ ಸಗತೊಡಗಿದರು ಜನ. ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ಸತ್ಯವಾದಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ಸಂದೇಹಿಸಲಿಲ್ಲ.

ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯ ಸುದ್ದಿ

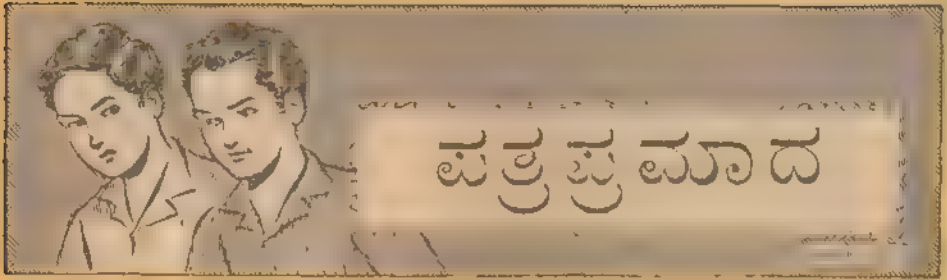
[illegible][illegible]

ನೂರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಅರಣ್ಯವು ಈಗ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ
ಕೊಬ್ಬರು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಆ ಕ ಲ್ಲದ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದನು. ನೂತನನಿಗೆ ಅಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣ ಮನೇಳನೇ
ರತಮಾನಮಾಗೆ ಸರಕಾಳನ್ನೂ, ಮಣವನ್ನೂ ಜನರು ಬಿಲಗಲ್ಲ ಮೈತ್ರಿಕೊಂಡು
ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈಗ ಲಿಖಿಸಿರುವ ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಲಿಖಿಸಿರುವ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬೇರೆಯಾರೂ ಓದಬಾರದು.

[illegible][illegible]

ಪತ್ರ ಪ್ರಮಾದ

ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಕಿಟ್ಟಿಣ್ಣ, ರಾಜು ಅಂತ ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗರಿದ್ದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನೆರೆಹೊರೆಯವರು, ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರಾಣ ಸ್ನೇಹಿತರಂತೆ ಬೆಳೆದರು.

ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆ ತರುವಾಯ ಒಂದೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕುವರು.

ಯಾವುದೇ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಭೇದವಿಲ್ಲವೆಂದು ಜನ ಕೇಳುವರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರಜೊತೆ ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇಬ್ಬರೂ ತುಂಬಾ ಜಾಣರು. ವಯಸ್ಸಾದಂತೆ ಅವರು ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಮುಂದೆ ತುಂಬಾ ನಾಚಿಕಾಗಿ, ಚಾಲ್ತಾಕು ತನದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಎದ್ದೆ ಘಾತಿಗಾದ ತರುವಾಯ, ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ಅಸ್ತಿವಂತರಾದ್ದರಿಂದ ಚಾಕರಿಗಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುವ ಪ್ರಯೋಗ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ ಅವರಿಬ್ಬ

ರಿಗೆ. ಸುಖವಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ಕಾಲ ನೂಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಸಲ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿರಬಹುದು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಇನ್ನೂ ಮದುವೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಿಟ್ಟಿಣ್ಣನ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡ ಕಾರಣವಾ: ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಣುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನು ನ ಸೋದರ ಸಾವ ಸ್ವಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದ ಪ್ರಯುಕ್ತವೂ, ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇವಾರಿ ಮನೆ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಬೇಕಾಯಿತು.

ಈ ರೀತಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಯಾದರೂ ಅವರಿಬ್ಬರ ಸ್ನೇಹ ತುಸವಾದರೂ ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಇವರಿಬ್ಬರ ಗೆಳೆತನವನ್ನು ಕಂಡು ಜನರು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ನೋಡಲು ಸುರದ್ದೂ ಎಗರು. ತಿಂಡಿ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಬುದ್ಧಿವಂತರು. ವಿದ್ಯಾವಂತರು. ಇವರಿಬ್ಬರ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟು ಪ್ರಾಣಸ್ನೇಹಿತರಾದರೂ ಸಹ ಅವರಿಬ್ಬರ

30

ವಾಗಿದೆ. ಆತನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಾಕು
ಒಂದು ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಎಲ್ಲರು ಬೆದರಿಹೋದರು. ನಡುಗಿಬಿಟ್ಟರು.
ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ ಕೂಡಲೇ ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ವರ್ತಮಾನ
ತಿಳಿಸಿದನು.

ಪೋಲೀಸಿನವರು ಬಂದು ಕೂಡಲೇ
ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿದರು. ಯಾರೂ ಬಂದು
ಹೋದ ಗುರತು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಿಟಕಿ
ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಿದೆ. ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ
'ನಮಗೇನು ತಿಳಿಯದು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅಂದು ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ ರಾಜ ಜಗಳವಾಡಿಕೊಂ
ಡದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದನುಮಾತ್ರ ಆ ವಿಷಯ
ವನ್ನು ಪೋಲೀಸಿನವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.
ಪೋಲೀಸಿನವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಬರಲು
ಅವರಿಗೆ ಕಿಟ್ಟಣ್ಣನಮೇಲೆ ಅನುಮಾನವುಂಟಾ
ಯಿತು.

ಪ್ರಾಣಕ್ಷೇಪಿತರಲ್ಲಿ ತಗಾದೆಗಳುಂಟಾದರೆ
ಅವೆಷ್ಟು ಪ್ರಮಾದಕರವಾದ ರೂಪತಾಳು
ವುದೋ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ!

ಕಿಟ್ಟಣ್ಣನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು ಪೋಲೀಸಿ
ನವರು. ತಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಗೆಳೆತನ
ವೆಂದೂ, ಆದರೆ ಅಂದು ಯಾವುದೋ
ವಿಷಯವಾಗಿ ಜಗಳವಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಉಂ
ಟೆಂದೂ, ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. 'ಜಗಳವೇಕೆ
ಬಂತು' ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಉತ್ತರ
ಹೇಳಲು ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ ಸಮ್ಮತಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಆದರಿಂದ ಪೋಲೀಸಿನವರಿಗೆ ಕಿಟ್ಟಣ್ಣನ
ಮೇಲೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಅನುಮಾನ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.
ಆದರೆ ಆತನೇ ರಾಜನನ್ನು ಹತ್ಯೆಮಾಡಿದ
ಒಂದು ರುಜುವಾತುಮಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು
ಕಾರಣ ಸಿಗದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡ
ಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಊರೆಲ್ಲಾ ಉಹಾ
ಪೋಹಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು. ನಾಳೆಯೋ
ನಾಳೆಯೋ ಕಿಟ್ಟಣ್ಣನನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುವ
ರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಜನ.

ಈ ರೀತಿ ವದಂತಿ ಹಬ್ಬುವುದನ್ನು ಕಂಡು
ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ ತುಂಬಾ ನೊಂದುಕೊಂಡ.

ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲಿಯ ಶಾಲೆಯ
ಬಾಲಕರೆಲ್ಲಾ ಬೆದರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಾಹದಿಂದ
ದೇವಾಲಯದ ಹತ್ತಿರ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.
ಕೆಲ ತುಂಟಹುಡುಗರು ಗುಡಿಯ ಗೋಪುರದ

ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಕಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಾರಿವಾಳದ ಮರಿಗಳು ಬೆದರಿ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಒಂದು ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಗದ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವನಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಬರೆದಿರುವುದೋ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಂದೆಹತ್ತಿರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೋರಿಸಿದ. ಅದು ರಾಜ ಬರೆದ ಕಾಗದ :

ನಾನೊಂದು ದುರ್ವ್ಯಸನಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದೆ. ಎಲ್ಲೇ ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆಹೋದೆ. ನನ್ನ ಅಸ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಇದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಸಾಲ ತೀರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇಂದು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಗದ ಉಳಿಯದು. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಸ್ವೀಕೃತ ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ ನನಗೆ ಪರಿಪರಿ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ. ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ಕೂವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ. ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು. ಆದರೇನು ಮಾಡಲಿ? ಈ ದುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಸಲಾರೆ.

ಅದುದರಿಂದ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆರಳುತ್ತಿ-
ನೇ. ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವನೆಂದು
ಅಶಿಸುವೆನು.

ಈ ಕಾಗದದ ವಿಷಯ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ
ನಗಟಿಯಾದವನು ಹರಡಿತು. ಕಾಗದ ತಂದು
ಕೊಟ್ಟ ಹುಡುಗನ ತಂದೆ ಆ ಕಾಗದವನ್ನು
ಪೋಲೀಸರ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ.

ಅದು ರಾಜನ ಬರವಣಿಗೆ ಎಂದು ರುಜು
ವಾತಾಯಿತು. ಅತ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ
ನೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ ನನ್ನು ಕುರಿತು ಸಾವೆಲ್ಲಾ ಅನವಸರ
ವಾಗಿ ಅನುಮಾನ ಪಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಜನರೆಲ್ಲಾ
ನಾಚಿಕೊಂಡರು.

ರಾಜ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನ
ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದನೆಂತಲೂ, ತರುವಾಯ
ಒಂದು ಪಾರಿವಾಳ ಆ ಕಾಗದವನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗುಡಿಯ ಗೂಡಿನ
ಲ್ಲಿಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದು ಜನ ಊಹಿಸಿದರು.

ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ ಕಾಗದ
ದಿಂದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯಿತು.

ಹೇಳಬಲ್ಲರಾ ?

*

1. ಗಡಿಯಾರ ಹನ್ನೆರಡು ಹೊಡೆಯಿತು !

ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಅವನ ತಂಗಿ ಒಂದು ಗಡಿಯಾರವ ಕುಬದ ಹತ್ತಿರನಿಂತಿದ್ದರು. ಆಗ ಗಡಿಯಾರ 6 ಹೊಡೆಯಿತು. ಆ ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಕೈಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿಕೊಂಡು '6 ಹೊಡೆಯಲು ಮೂವತ್ತು ಸೆಕೆಂಡು ಹಿಡಿಯಿತು' ಎಂದು. 'ತಂದರೆ 12 ಹೊಡೆಯಲು ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದು ತಂಗಿ ಕೇಳಿದಳು. '60 ಸೆಕೆಂಡು' ಎಂದ ಹುಡುಗತ್ವಣ. 'ಅದುತಪ್ಪು' ಎಂದಳು ತಂಗಿ. ಅದೇಕೋ ನೀನು ಹೇಳುವೆಯಾ ?

2. ಹಾಲಿನ ಅಳತೆ:

ಒಬ್ಬಾಕೆ ನಾಲ್ಕು ಪಾವುಹಾಲು ತರುವಂತೆ ಕವಾಡಿಗೆನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅವನು ಎಂಟು ಪಾವು ಹಿಡಿಯುವ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲುತಂದ. ಅಳೆಯಲು ಅವನಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲ. ಹಾಲುತರದೇ ಇದ್ದಾಕೆಯ ಹತ್ತಿರ ಎರಡು ಬಟ್ಟೆಗಳುಳಿವೆ. ಒಂದರಲ್ಲಿ 5 ಪಾವು ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ 3 ಪಾವು ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಕವಾಡಿಗೆನು '4 4 ಪಾವು ಅಳೆಯುವುದುಹೇಗೆ?' ಎಂದ. ಆಗ ಮನೆಯಾಕೆಯ ಮಗನು 4 ಪಾವು ಅಳೆಯುವಂತಿರುವನ್ನು ಹಾಲಿನವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಅಲಿಪಾಯವನ್ನು ನೀನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆಯಾ ?

3. ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾವಿನಹಣ್ಣು :

12 ಮಾದಿ ಹುಡುಗರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ 12 ಮಾವಿನಹಣ್ಣುಗಳಿವೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನೂ ಒಂದೊಂದು ಹಣ್ಣು ಕೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಆದರೂ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹಣ್ಣು ಉಳಿದಿವೆ. ಅದು ಹೇಗೆಉಳಿಯಿತು? ನೀನು ಹೇಳುವಿಯಾ ?

4. ಜೋರ: ಯಜಮಾನ

ಕಳ್ಳನೊಬ್ಬ ಹುಲ್ಲು ಲವಟಾಯಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಬಂದಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿಬಿಟ್ಟ ಯಜಮಾನ. ಕಳ್ಳನು ಯಜಮಾನನನ್ನು ನೋಡಿದ. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾದಿತ್ರೂರದೆ ಬಣಬೆಯಸುತ್ತಲೂ ಓಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಯಜಮಾನ. ಇಬ್ಬರೂ ಎದುರುಬದುರಾಗಿದ್ದ ಕಡೆಯಿಂದ ಓಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಒಂದು ಸುತ್ತಸುತ್ತಲು ಕಳ್ಳನಿಗೆ 40 ಸೆಕೆಂಡುಗಳುಬೇಕು. ಯಜಮಾನನಿಗೆ 30 ಸೆಕೆಂಡುಗಳು ಮಾತ್ರ ಹಿಡಿಯಿತು. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟುಸುತ್ತು ಸುತ್ತಿದರೆ ಯಜಮಾನ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲನೋ ಹೇಳುವೆಯಾ ?

ಶಿಲಾಮುಖ

ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಆರಾವಳಿ ಪರ್ವತಪ್ರಾಂತದ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಮಹಾಶಿಲ್ಪಿ ಕೆತ್ತಿದಂತೆ ಶೋರುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಮಾನವ ಮುಖದ ಆಕೃತಿಯಿತ್ತು. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಆ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ಯಾವ ಶಿಲ್ಪಿಯೂ ಕೆತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ಹಲವಾರು ಊರುಗಳವರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ದಿವಸವೂ ಆ ಶಿಲಾಮುಖ ಕಾಣಿಸುತ್ತಲಿತ್ತು.

ಅದರಲ್ಲವರು ಔದಾರ್ಯ, ಕರುಣೆ, ಶಾಂತಿ, ದಯೆ ಮುಂತಾದ ಉದಾತ್ತ ಭಾವಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮುಖದ ಹಣೆ ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದು ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಲಿತ್ತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಜನರಕಡೆ ದಯಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಮಿತಪಾತ್ಯಲ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಲಿತ್ತು. ಯಾವನೂ ಒಬ್ಬ ಮಹಾತ್ಮನ ಮುಖದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಶಿಲಾಮುಖವನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಬಗೆಯಾಗಿ ಜನರು ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಹೋಲುವಂತಹ ಮುಖಭಾವ

ಹೊಂದಿದ ಮಹನೀಯನೊಬ್ಬನ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆತನ ದಯೆಯಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಬಹಳ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೆಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಆ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಮುನೀಶ್ವರ ಬಂದ. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸಾವಿರಾರುಮಂದಿ ಆ ಮುನಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮುನೀಶ್ವರನನ್ನು ಶಿಲಾಮುಖದ ಸಂಗತಿ ಕೇಳಿದರು.

ಮುನೀಶ್ವರನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಶಿಲಾಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು “ಅದನ್ನು ಹೋಲುವ ಮುಖ ಭಾವಗಳನ್ನುಳ್ಳಾತ ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಆತನು ತುಂಬಾ ಜ್ಞಾನಿ, ಮಹಾತ್ಮ. ಆತನಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಜನ ಆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಬಂದ ಹೊಸಬರ ಮುಖಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಲಾರಂಭ

ಸಿದರು. ಶಿಲಾ ಮುಖಭಾವವನ್ನು ಹೋಲುವವರೊಬ್ಬರಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳು ಕಳೆದು ಹೋದುವು. ಮುನೀಶ್ವರನು ಹೇಳಿದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಒಂದು ತಲೆಮಾರಿನವರು ಕಟ್ಟುಕತೆಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದರು. ಅನೇಕರಿಗೆ ಆ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆಯಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು.

ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿದ್ದ. ಅವನ ಹೆಸರು ವಾಸು. ವಾಸು ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗ ನಿತ್ಯವೂ ಅವನ ತಾತನು ಮಡಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿಲಾಗೊಂಬೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಪ್ರನಿತ್ಯವೂ ಈ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ಮನದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆಲೆಸಿತು. ಮುನೀಶ್ವರನ ಯೋತಿಷ್ಯತನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೇ ಫಲಿಸುವುದೆಂದು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ದೃಢವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು ವಾಸುವಿನಲ್ಲಿ!

ಹೀಗಿರಲು ವಾಸು ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿನ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಸನ್ಯಾಸಿಯೊಬ್ಬ ಬಂದ. ಆತನು ವೇದಗಳನ್ನು, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತುನುರಿತು ತರ್ಕವ್ಯಾಕರಣಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗನೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆತನಮುಖದಲ್ಲಿ ವಿದ್ವತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಅಂತಹ ಮಹಾತ್ಮನ ಬರುವಿಕೆ

ಯಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಮೇಲ್ಮೈಯುಂಟಾಗುವುದು, ಆತನಮೂಲಕ ಮುನೀಶ್ವರನ ವಾಣೀಶಲಿಸಬಹುದೆಂದು ವಾಸು ಸನ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದ. ಈ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಮುಖಕ್ಕೂ ಶಿಲಾಮುಖಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಕೆಯಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೂ ನಿರಾಶನಾಗದೆ ವಾಸು ಆತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಗಹನವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುವನು. ಆದರೂ ಸನ್ಯಾಸಿಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಜೀವನ, ಅವರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಿಳಿಯದು. ಸಾಧಾರಣ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಜನಗಳಮಧ್ಯೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಾಸುವಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿ ಬಹುಬೇಗ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸನ್ಯಾಸಿ ತೀಘ್ರಕೋಪಿ.

ಆತನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಾರೂ
ಸೀನಬಾರದು, ಕೆಮ್ಮಲೂ ಬಾರದು. ಅಷ್ಟು
ಗಹನವಿಷಯ ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಜನರಿಗೆ
ಧರ್ಮಸಂದೇವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಸುದೇಹ ವುಂಟಾದರೆ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ
ಕೇಳಬಾರದು. “ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಮ ! ಯೋಗ್ಯತೆ
ಯುಳ್ಳವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ; ಇಲ್ಲದವರು
ವರು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸಮ್ಮನಿರಿ ”
ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದ.

ಅದರಿಂದಾಗಿ ಸನ್ಯಾಸಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ
ಭಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತು. ಕೆಲದಿನಗಳನಂತರ
ಸನ್ಯಾಸಿ ಹೊರಟುಹೋದ. ತನ್ನ ಆಸೆ ಫಲಿಸಿ
ದಿದ್ದದಕ್ಕೆ ವಾಸು ನಿರಾಶೆಗೊಂಡ.

ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು.

***

ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಹಾಶೂರನಾದ ಪರಾ
ಕ್ರಮಿಯೊಬ್ಬ ತ ಬಂದ. ಆತ ಅನೇಕ ಯುದ್ಧ
ಗಳಲ್ಲಿ ಜಯ ಪಡೆದ ವೀರಾಗ್ರಣಿ. ಆತನಿರುವ
ಕಡೆ ಜನರಿಗೆ ಶತ್ರುಭೀತಿ ಯಿಲ್ಲ. ಜನರು ಎದೆ
ಯಮೇಲೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಯಾಗಿ
ನಿದ್ದೆಮಾಡ ಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು.

ಮುನೀಶ್ವರನು ಹೇಳಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕತನೇ
ಆಗಿರಬಹುದೆಂದು ವಾಸು ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ.
ವೀರನ ಮುಖ ಶಿಲಾಮುಖವನ್ನು ಹೋಲು
ವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ವೀರನೂ ಸಹ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕಷ್ಟಸುಖ
ಗಳನ್ನು ಅರಿತವನಲ್ಲ. ಅವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ
ದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊತ್ತು ಗೂತ್ತು
ಯಿಲ್ಲದ ಅಮೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆಯಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ
ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿವರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಕೆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳದವರನ್ನು
ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮಹಾವೀರನು ತನ್ನಲ್ಲಿ
ಭಕ್ತಿ ವಿಧ್ವಾಸಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವವರ
ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಗಗಳಿಗಿಂತ ಹೀನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ.
ಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಆತನಲ್ಲೂ ಗೌರವ
ಕುಂದಿಹೋಯಿತು.

ಕೆಲಕಾಲದ ನಂತರ ಆತನು ಬೇರೊಂದು
ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದ. ವಾಸು
ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟ.

ಹೀಗೆ ಕಾಲಚಕ್ರ ಉರುಳಿತು. ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ
ವ್ಯಾಪಾರ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು ಬರುವ ಸುದ್ದಿ
ಹರಡಿತು.

ಚಂದಮಾಮ

ಈತನು ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಹಡಗುಗಳನ್ನು ದೂರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದನೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿಯಿತ್ತು. ಆತ ಎರಡು ದಿವಸ ತಂಗಿ ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಭೋಗ ಭಾಗ್ಯ, ಸಿರಿಸಂಪತ್ತುಗಳು ತಾಂಡವವಾಡುವುದಂತೆ!

ಇಲ್ಲಿನವರೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟ ಜೀವಿಗಳು; ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಿರಿಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆಯೆಂಬುದನ್ನು ವಾಸು ಬಲ್ಲ. ಈತನು ತಮ್ಮ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಬರುವನೆಂದೂ, ಆತನ ಮುಖ ಶಿಲಾ ಮುಖವನ್ನು ಹೋಲಬಹುದೆಂದೂ ವಾಸು ಕಡು ಆಶೆಯಿಂದಿದ್ದ.

ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಲು ವರ್ತಕನ ಮುಖ ಬೇರೆ ರೀತಿಯದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಆತನ ಬರುವಿಕೆಯಿಂದ ಸಿರಿಸಂಪತ್ತುಗಳು ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ತೋರಿತು.

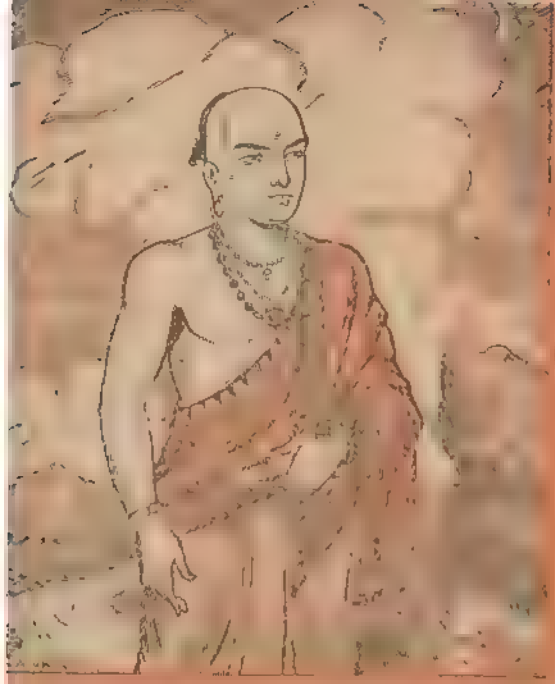
ಆತ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸವಾಗಿ ಸೈರು ಹಾಕಿಸಿದ. ಆ ಬೆಳೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾನೇ ತಂದು ಕೊಂಡ. ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ಬಂದಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಹಣ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಓಡಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಕಸಬುದಾರರಲ್ಲೂ, ಅವರು ನೊಂದಲು ಕಂಡರಿಯದ ಹೊಸ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದನು.

ಹಿಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರನು ಹೊಸ ಬೆಳೆಗಳ ದರವನ್ನು ಇಳಿಸಿದ. ಹೊಸ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು

ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ. ಆ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಗಳನ್ನೂ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ. ಆ ಬೆಲೆಗಳು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದುವುಗಳು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಕಡಿಮೆಮಾಡಿದ. ಆ ಬೆಲೆಗಳು, ಪದಾರ್ಥಗಳು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದುವುಗಳಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರನು ಹೇಳಿದ ಧಾರಣೆಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಕೊಳ್ಳುವ ಗಿರಾಕಿಯೇ ಇಲ್ಲ.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು, ನಿತ್ಯ ಬಳಸುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಕೊರತೆ ತಲೆಗೇರಿತು. ಅವುಗಳ ಬೆಲೆ ಅಧಿಕವಾಯಿತು. ಜನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷೋಭೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿಯತನಕ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿಂದಿದ್ದ

ಕೆಲವರು ನಿರ್ಗತಿಕರಾದರು. ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲಾಯಿತು.

ಕೋಟೀಶ್ವರನು ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಂ
ಸ್ಥೆಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಮಾಯಿಸಿ, ಅನನ್ಯ
ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇರಿಕೊಂಡು ಬಂದವಾರಿ
ಹಿಡಿದು ಹೊರಟ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಂಡ ವಾಸು
ವಿಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ದುಸ್ಥಿತಿ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ದುಃಖ
ವುಂಟಾಯಿತು. ಅವನ ವಯಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ
ಬುದ್ಧಿಯೂ ವೃದ್ಧಿ ಆಯಿತು.

ಹೀಗೇ ವೃತ್ತಷ್ಟುಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು.

ಅಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಹಾಕವಿಯೊಬ್ಬ ಬಂದ.
ಅಕವಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಜೀವನವನ್ನು ತಿಳಿ
ದಂತಹವನು. ಅಂತಹವರನ್ನು ಕುರಿತು ಕವನ
ಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅತನ ಕವನಗಳಿಗೆ

***

ದೇಶವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿ ದೊರೆಯಿತು.
“ಈ ಕವಿಯ ಮುಖ ಶಿಲಾಮುಖವನ್ನು
ಹೋಲುವುದು. ಮಹಾಮುನಿಯ ಮಾತು
ವೃದ್ಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದುಕೊಂಡ ವಾಸು.

ಕವಿ ಬಂದ. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಶಿಲಾ
ಮುಖದ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಲ್ಲ. ಕವಿ ಹಾಡಿದ. ಜನ
ಆತನನ್ನು ಸುತ್ತಿಗಟ್ಟಿ ಕವನಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ
ತನ್ಮಯರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆತನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನೂ ಮಾಡ
ತೊಡಗಿದರು. ಅವರೂ ಕವಿಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ
ನಿಜವಾದ ಔವಾರ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವ
ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆತ ತನ್ನ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕೃಷಿ
ಯನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದನೇ ಹೊರತು ನಿಜ
ನಾಗಿ ಕೃಷಿಕರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಗೌರವವಿರಲಿಲ್ಲ.
ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯವಿಲ್ಲದವರು ಅದಾರ ಹಣ
ವುಳ್ಳವರೊಂದಿಗೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯದಿಂದಿರುವನು.
ಪ್ರಮಜೀವಿಗಳನ್ನು ದೂರವಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರ
ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕಷ್ಟ
ಸುಖಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರ
ಲಿಲ್ಲ. ಅಪತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ
ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಈ ಕವಿವಂಚಕನು. ಅವನು ತನ್ನ ವರ್ತನೆ
ಯಿಂದಲ್ಲವಾದರೂ ಕವನಗಳಿಂದ ಪ್ರಜೆ
ಗಳನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಅವನ
ನಡತೆಗಳು ವಾಸ್ತವವಾದದ್ದು; ಕವನಗಳು
ಅಸತ್ಯವಾದವುಗಳು: ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು

ಚಂದಮಾಮ

ಯಥಾರ್ಥಗಳಿದ್ದರೇನುಫಲ?" ಎಂದುಕೊಂಡ
ವಾಸು.

ಕವಿಯ ಗುಣಗಳನ್ನರಿತ ಪ್ರಜೆಗಳು ಆತ
ನಿಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.
ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಆ ಕವಿ ಎಲ್ಲಿಗೋ
ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟ.

ವಿಚಾರ ಭರಿತನಾದ ವಾಸು ವಿಗ್ರಹದ
ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದ.
ತನಗೆ ತಾತನು ಹೇಳಿದ ಮುನೀಶ್ವರನ ಮಾತು
ಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು.

ತಾನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಅನೇಕ
ಮಹನೀಯರು ಬಂದರು; ಹೋದರು.

ಒಬ್ಬರ ಮುಖದಲ್ಲೂ ಆ ವಿಗ್ರಹದ ಮೇಲೆ
ಔದಾರ್ಯ, ದಯೆ, ಕರುಣೆ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ
ತೋರಿಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವರು
ಯಾರೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಲೇಶಮಾತ್ರವೂ ಉಪ
ಕಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ವಾಸು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅರೋಹಿಸುತ್ತಾ
ನಿಂತಿರುವಾಗ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕೆಲ

ವರು ಆ ವಿಗ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ವಾಸುವಿನ
ಮುಖವನ್ನೂ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡಿದರು.
ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ! ವಾಸುವಿನ ಮುಖ ಅರ್ಘಾತ್
ಶಿಲಾಮುಖವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಸುದ್ದಿ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತ
ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿತು.

ಶಿಲಾಮುಖವನ್ನು ಕುರಿತು, ಅದರ ಲಕ್ಷಣ
ಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರಾವಿಕರು ಹೇಳಿದ ಕತೆ
ಗಳನ್ನು ಮರೆತಿರುವರಲ್ಲ ವಾಸು ಬಳಿಗೆ ಬಂದು
ಆ ಎರಡು ಮುಖಗಳನ್ನೂ ವಿಕೀರ್ಣವನ್ನು
ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು.

ಮುನೀಶ್ವರನ ಅಮೋಘವಾಣಿ ಫಲಿಸಿತು.
ವಾಸು ತಾನು ಅನೇಕಮಂದಿ ಮಹನೀಯ
ರೊಂದಿಗಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ
ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಜೆಗಳ
ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ
ಐಶ್ವರ್ಯ, ಆನಂದ ಕೈಗೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ
ಧನ್ಯಜೀವಿಯಾದ. ಅವನ ಕೀರ್ತಿಯೂ
ಶಿಲಾಮುಖದಂತೆಯೇ ಅವಿರವಾಯಿತು

ಶು ಭೋ ದ ಯ

ಶುಭವಾಗುತ್ತಿದ್ದೇ ! ಶುಭವಾಗುತ್ತಿದ್ದೇ !

ಶುಭೋ—ದಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದೇ !!

ವಿಜಯ ಸಂವತ್ಸರದ

ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದಾ

ಶುಭೋ—ದಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದೇ !!

ಕೋಳಿ ಕತ್ತಿತ್ತಿ 'ಕೋಕೋ' ಕೂಗಿತು !

ಕಾಗೆ ಹಾರಾಡಿ 'ಕಾಕಾ' ಕೂಗಿತು !

ಹಕ್ಕಿಗಳ ಗುಂಪು 'ಚಿಲಿಬಿಲಿ' ಹಾಡಿತು !

ಹಸುವು ಕರುವಿಗೆ ತುಂಬ ಹಾಲುಡಿಸಿತು !

ಹಸುಕಂದರೆಲ್ಲ ಹೊಸ

ಉತ್ಸಾಹ ತಾಳುತ್ತೇ—

ಶುಭೋ—ದಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದೇ !!

ಅಂಗಿಯೋ ವಸ್ತ್ರವೋ

ದುಡ್ಡು ದುಗ್ಗಾಣಿಯೋ

ಅಂಗಳದಿ ಬೇಡುವನೆ

ದಾನ ಧರ್ಮವಮಾಡಿ

ದೀನರಾ ನಲ್ಮೆಯನು ಪಡೆಯಿರಯ್ಯಾ !

ದೀನಬಾಂಧವರಾಗಿ ಬಾಳಿರಯ್ಯಾ !

ದೇವರಿಗೆ-ಹಿರಿಯರಿಗೆ ತಲೆನಾಗಿರಯ್ಯಾ !

ಶುಭೋ—ದಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದೇ !!

ಬೆಳಗಾತ ಬೇಗಿದ್ದು

ಶುಭ ದರುಶನವಮಾಡಿ

ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರೀ, ಓದಿರೀ !

ಶುಭ್ರರಾಗಿ ತುಂಬ ಚುರುಕಾಗಿರೀ !

ಓದುವಾಗಲೆ ಓದಿ

ಆಡುವಾಗಲೆ ಆಡಿ

ತಿನ್ನುವಾಗಲೆ ತಿನ್ನಿ

ಮಲಗುವಾಗಲೆ ಮಲಗಿ,

ತಂದೆಯೂ ತಾಯಿಯೂ

ಗುರುವು ಹೇಳಿದ ಮಾತು

ಕೇಳಿರೀ, ಅವರಡಿಗೆ

ಬೀಳಿರೀ, ಬಾಳಿರೀ !

ಶುಭೋ—ದಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದೇ !!

ಒಳ್ಳೆಯವರನುಕೂಡಿ

ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸವ ಮಾಡಿ

ಮಾತು ಕಡಮೆಯ ಮಾಡಿ

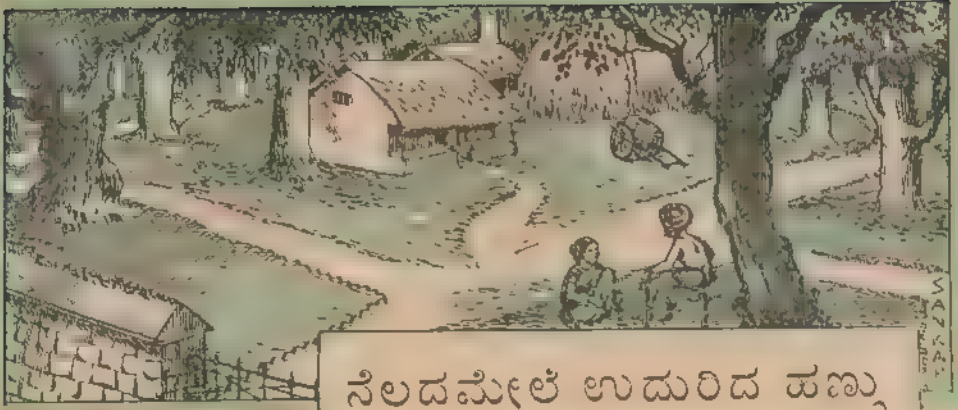
ಗೈಮೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಿ

ಸತ್ಯವನೆ ಮಾತಾಡಿ

ಶುಭವಾಗತಯಿದ್ದೇ—

ಶುಭೋ—ದಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದೇ !!

“ ನ ವ ಗಿ ನ ದ ”

ನೆಲದಮೇಲೆ ಉದುರಿದ ಹಣ್ಣು

ಒಂದು ಅಡವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಐದು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ತೋಟ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ವೀರಯ್ಯ ಕಾಲಕ್ರಮವಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹೆಂಡತಿ ಪಿಳ್ಳಮ್ಮ ನೊಂದಿಗೆ ತೋಟದಲ್ಲೇ ವಾಸಮಾಡುವನು. ಆಕೆ ಗಂಡನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆ ತೋಟ ವೀರಯ್ಯನದ್ದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮೈಲಿದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸಾಹುಕಾರ ಅದರ ಒಡೆಯ.

ಅದರಲ್ಲಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಗಿಡಗಳಿದ್ದವು. ಯಾವಾಗಲೂ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಣ್ಣು ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ವೀರಯ್ಯ ಮುಟ್ಟಬಾರದೆಂಬ ಷರತ್ತು ವಿಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಗಾಳಿಗೆ ಕೆಳಗೆ ಉದುರಿದ ಹಣ್ಣುಗಳ ಹಕ್ಕು ಮಾತ್ರವೇ ವೀರಯ್ಯನದು. ಹಾಗೆ ಉದುರಿದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ವೀರ

ಯ್ಯನು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಳೆ ಗಾಳಿ ಬಂದು ತೋಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣ್ಣುಗಳೆಲ್ಲಾ ಉದುರಿಸಿತು. ಆ ವರ್ಷ ವೀರಯ್ಯನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಲಾಭ ಲಿಂತು.

ಆದರೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಗಾಳಿಮಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬರುವುದೇ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಸಕ್ಕರೆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಷೌದೆ ಸೀಳಿ, ಅದನ್ನು ಮಾರಿ ಜೀವನಯಾತ್ರೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಗಂಡ ಷೌದೆಗಾಗಿ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಪಿಳ್ಳಮ್ಮ ತೋಟದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಸುತ್ತಲೂ ಷೌಳಿ, ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿರಯ್ಯನ ಗುಡಿಸಲು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡಂತೆ ಹುಲ್ಲುಬಣಜಿ. ಎರಡು ಎತ್ತುಗಳ

ಸಮಾಯದಿಂದ ಆತ ತೋಟಕ್ಕೆ ನೀರು ಹಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಶೋಟವನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವೀರಯ್ಯನಿಗೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲು ಮನಸ್ಸು ಬಾರದು. ಮುದಿತನ ಒತ್ತಿದ. ಶೋಟದ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಆತನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಂಬಿಕೆ. ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಿಗೆ ಒಂದಾವರ್ತಿ ಬಂದು ಪಕ್ಷವಾದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಮಾರಟಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವನು.

ಒಂದು ದಿನ ವೀರಯ್ಯ ಸೌದೆಯನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರಿ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡ. ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಈರುಳ್ಳಿ ವಾಸನೆ ಬಂತು. ಮೂಗಿಗೆ ಆ ಕಮ್ಮನೆಯ ವಾಸನೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

ಈರುಳ್ಳಿ ಬೇಳೆ ಹುಳಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ಅರ್ಧ ವೀಸೆಯಷ್ಟು ಈರುಳ್ಳಿ ಕೊಂಡು ವೀರಯ್ಯ ಮನೆದಾರಿ ಹಿಡಿದ.

ಏನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಮನೆಕಡೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ವೀರಯ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ಭೇಕರಾಕೃತಿ ಎಂದು ರಾಯಿತು. ಒಂದು ಗಜದಷ್ಟು ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬರುವ ತನಕ ವೀರಯ್ಯನಿಗೆ ಅದರ ಗುರುತು ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ.

ಅದೊಂದು ಭಾರಿ ಕರಡಿ, ಎರಡು ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತು, ಬಾಯಿ ತೆರೆದು, ಉಗುರುಗಳನ್ನು ಹೊರಚಾಚಿ ವೀರಯ್ಯನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತಿತ್ತು.

ವೀರಯ್ಯನಿಗೆ ಮೇಲುಸಿರು ಹಾರಿ ಹೋಗುವಂತಾಯಿತು. ಒಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಯುಧವಿಲ್ಲ. ಹೇಗೂ ಸಾಕು ತಪ್ಪುವಂತಿಲ್ಲ. ಕರಡಿಯನ್ನು ಕುರಿತು "ನನ್ನ ಕೊಂದರೆ ಈಗ ನಿನ್ನ ಹಸಿವು ನೀಗಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ನಾಳೆ ನಿನಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಿಗಬೇಕಲ್ಲವೇ?" ಎಂದ.

"ನಾಳೆ ಯೋಚನೆ ಈಗೇಕೆ?" ಎಂದಿತು ಕರಡಿ.

"ಹಾಗಲ್ಲ, ಇವತ್ತು ನಾಳೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಯಾವತ್ತು ಹಸಿವಾದರೂ ಅದನ್ನು ಇಂಗಿಸಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ವೀರಯ್ಯ.

"ಅಂದರೆ..." ಎಂದಿತು ಕರಡಿ.

“ನನಗೆ ಹಸಿವಾದಾಗಲಿಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ
ಬಾ. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಊಟವಿಡುವೆನು”

ಕರಡಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಗ ವೀರಯ್ಯ ತನ್ನ ಬಿಡ್ಡು ಗಂಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ತೋರಿಸಿ “ಇದೋ ನೋಡು, ಮನೆಗೆ
ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು
ತ್ತಿವೇನೆ. ರಾತ್ರಿಗೆ ಈರುಳ್ಳಿ ಹುಳಿ ಮಾಡಿಸು
ವೆನು” ಎಂದ.

ಈರುಳ್ಳಿ ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ಕರಡಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ
ನೀರೂರಿತು.

“ಸರಿ....ಈಗ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ
ಯಾವತ್ತಾದರೂ ಆಹಾರ ಸಿಗದೆ ಹೋದರೆ
ಆವತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವೆನು. ಇಂದು ರಾತ್ರಿ
ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಹೇಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ
ಮಾಡುವೆಯೋ ನೋಡಿಯೇಬಿಡೋಣವಂತೆ.
ಸರಿ ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕೇಳಿತು ಕರಡಿ.

“ಅಗೋ, ಆ ಮರದ ಹಿಂದೆ ತೋಟವಿದೆ
ಯಲ್ಲಾ, ಅಲ್ಲೇ” ಎಂದ ವೀರಯ್ಯ.

ಸಾವು ತಪ್ಪಿ ಹೊಸ ಜನ್ಮ ಬಂದಂತಾ
ಯಿತು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಕರಡಿ ದಿನಾಗಲೂ
ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೇನು ಗತಿ?

ಮನೆಸೇರಿ ನಡೆದುಬಂದಿಲ್ಲಾ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಿಳಿ
ಸಿದ.

ಆ ಕೆ ಏನಂದಾಳು? ಪ್ರಮಾದದಿಂದ
ಪಾರಾಗುವದಾಗಿ ತೋಚಲಿಲ್ಲ.

ಅಂತೂ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮಡಿಕೆಯ ತುಂಬಾ
ಈರುಳ್ಳಿ ಬೇಕೆ ಹುಳಿ ಮಾಡಿವ್ವಾಯಿತು.

ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವ ನಾಳೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲು
ಮನಸ್ಸು ಬರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ಅನ್ನ
ಂದರು. ಊಟವಾದನಂತರ ಹುಳಿ ಮಿಗ
ಲಿಲ್ಲ; ಅನ್ನವೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ವೀರಯ್ಯ ತಿರುಗಿ ಅಡಿಗೆನಾಡೆಂದ.
ಈರುಳ್ಳಿ ಎಲ್ಲಿವೆ? ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಊಟ
ಮಾಡಿವ್ವ ಪಿಳ್ಳಮ್ಮನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಅಡಿಗೆಮಾಡಲು
ಮೈ ಬಗ್ಗಲಿಲ್ಲ.

ಕರಡಿ ಬರುವ ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ಮನಗ
ಬೀಗ ಹಾಕಿ ವೀರಯ್ಯ ಪಿಳ್ಳಮ್ಮ ಹುಲ್ಲು
ಬಣಜಿಯಲ್ಲಿ ಕಿಮುಕ್ ಎನ್ನದೆ ಅವಿತು
ಕೊಂಡರು.

ಐದಾರು ನಿಮಿಷಗಳನಂತರ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ
ಸದ್ದಾಯಿತು. ವೀರಯ್ಯ ಪ್ರಾಣ ಬಿಗಿಹಿಡಿದು

ಚಂದಮಾಮ

ಉಸಿರಾಡುವ ಸುಳಿವು ಎಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸೀತೋ ಎಂದು ಮೆತ್ತಗೆ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರ ಕಬ್ಬ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಭಾರಿ ಗಲಭೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಹಸಿ ಗೋವೆಯನ್ನು ಕೆಡವಿರಬಹುದು. ಗುರು ಗುಡುತ್ತಾ ನೆಲವನ್ನು ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಾ ಕರಡಿ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿತು.

“ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬೀಗ ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಒಳಗೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡಿತು. ಆದರೂ ಕೋಪದಿಂದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಗುದ್ದಿ ಗಲಭೆಮಾಡಿತು. ತನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಿರಯ್ಯನ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ತೋಟವನ್ನು ಒಳಮೊಕ್ಕು ಗಿಡಗಳೆಂಬೆಗಳನ್ನು ಇಪ್ಪಾನುಸಾರ ಮುರಿಯಿತು. ಹೂ, ಹೀಚುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉದುರಿಸಿತು. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಗಲಮಾಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಆಯಾಸವಾಯಿತು. ಒಂದೆಡೆ ಹಸಿವು, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಕೋಪದೇವರೇ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ಗುಡಿಸಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂತು.

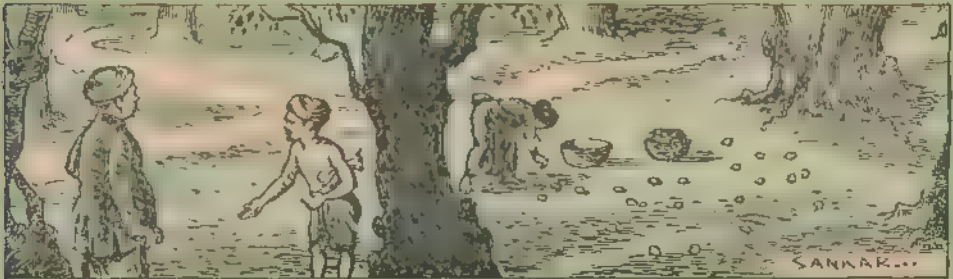
ಕರಡಿ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇರುವುದರಿಂದ

ವಿರಯ್ಯ ಪಿಳ್ಳಮ್ಮರಿಗೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಬೆವರಿತು.

ಆದರೂ ಅವರು ಕದಲಿಲ್ಲ. ಗುಡಿಸಲಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಕರಡಿ ಮತ್ತೆ ಗುದ್ದಿತು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಿಳ್ಳಮ್ಮ ಒಂದು ಸಲ ಸೀನಿದಳು. ಕರಡಿ ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಬಿಡುವುದೇನೋ ಎಂಬ ಭೀತಿಯಿಂದ ನಡುಗಿ ಹೋದರವರಿಬ್ಬರೂ.

ಸೀನಿನ ಶಬ್ದ ತುಸಾಕಿ ಹಾರಿಸಿದಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಕರಡಿ ಹೆದರಿ ಓಡಿ ಹೋಯಿತು.

ಬೆಳಗಾ ಗುವತನಕ ವಿರಯ್ಯನಾಗಲೀ ಪಿಳ್ಳಮ್ಮನಾಗಲೀ ಹುಲ್ಲಿನ ಬಣಬೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತೋಟದೊಳಕ್ಕೆ ಕೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹಣ್ಣುಗಳು, ಸಾಹುಕಾರನು ಬಂದು ನೋಡಿ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ. ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಳಗೆ ಉದುರಿದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿ, ಲಾಭ ಪಡೆದು ಸೌಖ್ಯ ದಿಂದಿದ್ದರು ವಿರಯ್ಯ ಮತ್ತು ಪಿಳ್ಳಮ್ಮ. ಕರಡಿ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ವಿರಯ್ಯ ಮರೆ ಯಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಎಂದಾದರೂ ಬರುವುದೇನೋ ಎಂದು ಬಹಳದಿನ ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಕರಡಿ ಮತ್ತೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಉತ್ತರ ಹೇಳು

1. ಪ್ರಸಂಜದಲ್ಲಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡನದಿ ಯಾವುದು?
ಅಮೆಜಾನ್
ಮಿಸಿಸಿಪಿ
ನೈಲ್

2. ಭಾರತದೇಶದ ಮೇಲೆ ವೇತ್ತಮೊದಲು
ಬಂಡಿತ್ತಿಬಂದ ಮಹಮ್ಮದೀಯನು ಯಾರು?
ಬೀಕಾಸಿನ್
ಮಹಮದ್ ಘಜನಿ
ಮಹಮದ್ ಗೋರಿ

3. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎತ್ತರವಾದ ಜಂತ್ರು
ಯಾವುದು?
ಒಂಟಿ
ಅನೆ
ಜಿರಾಫೆ

4. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉದ್ದವಾದ
ರೈಲ್ವೆಮಾರ್ಗ ಯಾವುದು?
ಸೋನ್
ಹೌರಾ
ಗೋದಾವರಿ

5. ಟೆಲಿಫೋನ್ ಕಂಡುಹಿಡಿದವರು ಯಾರು?
ವಾಟ್ಸನ್
ವೈಮಿಂಗ್
ಬೆಲ್

6. ಕುಮಾರಸಂಭವ ಬರೆದವರು ಯಾರು?
ಕಾಳಿದಾಸ
ರಾಘವಾಂಕ
ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ

ಮಾತಿನ ಕುತಲತೆ

ಅವಿಶಾಲವಾದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಆ ಕರ್ನಾಟಕ
ಪ್ರೇರಣೆ ಸಂಭವಿಸಿದರು. ಇದು ರೂಪು ರೇಖೆ
ಹಾಕಿ ಮೋಸ ಮಾಡುವವರೇ! ಅದರೇ ಈಗ
ತಮಾಷೆಗೆ ಹೇಗೆ ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ
ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ತಾವೆಲ್ಲಿ ಸೋಲುವೆವೋ ಎಂದು
ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹಿಂತೆ! ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಮೇಲೆ ಅವರ
ಪ್ರಣಾಮ ಮಾತುಗಾರಂಭಿಸಿದ, “ನೋಡು ಮಿತ್ರಾ,
ನನಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ೧೦೦ ವರ್ಷಗಳೆಂದರೆ ಒಂದು
ಕ್ಷಣದಂತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ” ಎಂದ.

ಆ ಮೇಲೆ ಈತ, “ನನಗೆ ೧೦೦೦ ರೂಪಾಯಿ
ಗಳೆಂದರೆ ಒಂದು ದುಡ್ಡಿನಷ್ಟು (ಒಳ್ಳೆ) ಕಿಮ್ಮತ್ತಾಗಿ
ಬಿಟ್ಟಿದೆ” ಎಂದ.

ಈಗ ಮೊದಲನೆಯವನು “ಹಾಗಾದರೆ
ನನಗೆ ನನ್ನ ಲೆಕ್ಕವಂತ ಒಂದು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು
ಬಿಡಪ್ಪ!”

ಕೂಡಲೇ ಎರಡನೆಯವನು, “ಹಾಗಾದರೆ
ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಒಂದು ‘ಕ್ಷಣ’ ತಡೆದರೆ ನಾನು
ನಿನಗೆ ಒಂದು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವೆನು” ಎಂದು
ಹೇಳಿದ. ಇಬ್ಬರೂ ಯೋಚಿಸಿ ಅಂತ ನಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿಂದ
ಜಾರಿದರು ಕೆ. ಎನ್. ಕಟ್ಟೆ, ಸವದತ್ತಿ

—: ನಗೆ ಹನಿ —

ಸ್ಕೂಲು ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಷರ್‌ಗಾಗಿ ಬಂದ ಡಿ. ಇ. ಓ.
ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ:
‘ಮಗೂ, ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನು ಒಂದು ವಸ್ತು
ವನ್ನು 12-6-0ಗೆ ಕೊಂಡು, 10-12-0ಗೆ
ಮಾರಿದರೆ -ಆತನಿಗೆ ಲಾಭವಾಗಲಿ, ನಷ್ಟ
ವಾಗಲಿ ಎಷ್ಟು?’

ಆ ಮುದುಗ ಒಂದುಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿ ಹೇಳಿದ
“ಅಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಭವಾದರೂ, ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ
ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಸಾರ್”

ಸಜೀವ ಸಮಾಧಿ

ಸಿಕ್ ಜನರ ನಾಯಕ ಗುರುಗೋವಿಂದಸಿಂಗ್ ತುಂಬಾ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ. ಮೊಗಲರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಔರಂಗಜೇಬನಿಗೆ ಆತನ ಹೆಸರಿಂದರೆ ಹೆವರಿಕೆ. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಅಪಾರ ವೈರತ್ವ. ದ್ವೇಷ ಕ್ರಮೇಣ ಬೆಳೆಯ ತೊಡಗಿತು. ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ ಕರು ಮೊಗಲರೂ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಔರಂಗಜೇಬನಿಗೆ ಕ್ರೋಧ ಕೆರಳಿತು.

ಸಿಕ್ ಕರು ತಲೆ ಎತ್ತದಂತೆ ತುಳಿದುಹಾಕಿರೆಂದು ತನ್ನ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಅಜ್ಜಿ ಮಾಡಿದ.

ಒಂದುಸಲ ಸಿಕ್ ಕರೊಂದಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಪುರ ವೆಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮೊಗಲರು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು.

ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವ ಗುರುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಮೊಗಲರು ರಾಯಭಾರ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

‘ನೀವು ಯಾರನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತೀರೆಂದು ಮುಂದೆ ನಿಮಗೆ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇನು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಣಿ ಸಾಮಂತರನ್ನು ಬೆದರಿಸಿದ ಹಾಗೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡಿ. ಕುರಿಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಿ ಹೊಡೆವಂತೆ ಆದೀತು ನಿಮ್ಮ ಗತಿ. ಈಗಲಾದರೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿಜೇಯನಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸ್ವಮಾವನ ಕೇಳಿ ಇಸ್ಲಾಂ ಮತ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ರಾಯಭಾರಿ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಗುರುಗೋವಿಂದರ ಮಗ ಅಜೀತ್ ಅಲ್ಲಿದ್ದ.

‘ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಮನ ನೋಯಿಸುವ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತನ್ನು ನುಡಿದೆಯೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಗತಿ ವಿವಾಗುವುದೋ, ನೋಡಿಕೊ’ ಎಂದು

ಸುಮಿತ್ರಾನಂದ, ಬೊಂಬಾಯಿ

ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಒರೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು ರಾಯಭಾರಿಯ ಕಡೆ ಝಳಪಿಸಿದ.

ರಾಯಭಾರಿ ಬೇರೇನೂ ಮಾತನಾಡಲಾರದೆ ಖಿನ್ನನಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ರಾಯಭಾರಿ ಅಜಿತನಾಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗೆ ಅರುಹಿದ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೊಗಲರು ಉರಿದುಬಿದ್ದರು. ಇದುವರೆಗೆ ಕೆರಳಿದ್ದ ಸೇನಾಪತಿಗೆ ಈ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪ ಸುಡಿದಂತಾಯಿತು.

ಈ ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೂ ಪ್ರಬಲವಾದ ವೈರತ್ವ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಲವಾಯಿತು.

ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲಾನಂತರ ಆನಂದಪುರದ ಬಳಿ ಘೋರವಾದ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿತು. ಮೊಗಲರ ಸೇನೆಯ ಹೊಡೆತ ಜೋರಾಯಿತು. ಶತ್ರುಗಳ ಪೆಟ್ಟನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಹೋದರು ಸಿಕ್‌ವೀರರು. ಮೊಗಲರು ಆ ಕೋಟೆಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುರುಗೋವಿಂದರ ತಾಯಿ ಗುಜರಿ ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹಿಂದೆಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸಿಕ್‌ಹಿಂದ್ ಎಂಬ ಪಕ್ಕದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿದಳು.

ಆಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿರಬಹುದು; ಶತ್ರುಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವರವೆನ್ನಟ್ಟುವುದನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಮೊಗಲರು ಗುಜರಿ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಸಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದು ಆ ಪರಗ

ಣಕ್ಕೆ ಅಧಿಸ್ತಿಯಾದ ವಜೀರ್ ಖಾನ್ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಒಂದು ದಿವಸ ವಜೀರ್ ಖಾನನು ಆ ಬಾಲಕರಿಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ “ಎಲೈ ಹುಡುಗರಾ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದು ಕೊಳ್ಳಿ. ಆಗ ನೀವೇನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ” ಎಂದು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಬಾಲಕರು “ಸ್ವನ್ಯ ಜಮಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ತಡೆಬಡಿಸದೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಸಿ ಲಿಲ್ಲ ವಜೀರ್.

“ಮತ್ತೆ ನೀವು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋತರೇ?” ಎಂದು ಮರುಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ.

“ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವತನಕ ನಿನ್ನಿ ಮಾಡೆವು.
ಹೋರಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು
ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಹೇಳಿದರು ತುಸವಾದರೂ ಹಿಂದು
ಮುಂದೆ ನೋಡದೆ.

ಹುಡುಗರ ಪೌರುಷ ಮತ್ತು ಛಲಗಳಿಗೆ
ವಜ್ರೀರ್ ಬೆಕ್ಕಸಬೆರಗಾದ.

ಈ ವರ್ತಮಾನ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಮತ
ಗುರುವಾದ ಉಲ್ಲೇಖಾ ಹಾಜರಾದ.

ಬಂದವನೇ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಹುಡುಗ
ರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮರಣಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದ. ಇನ್ನೂ
ಮತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರೆ ಸ್ವಾಮಿಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ.

ಉಚ್ಛೇಷಾನ್ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನ ಹುಡು
ಗರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ

“ ಏನು, ಇಸ್ಲಾಂ ಮತಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತೀರಾ
ಇಲ್ಲ, ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ
ಹೇಳಿ ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ವೀರ ಸಿಂಹಗಳಂತೆ ಆ ಬಾಲಕರಿಬ್ಬರೂ
ಏಕಕಂಠದಿಂದ “ಪಾಣಿಗಳನ್ನು ನೀಗುತ್ತೇವೆ”
ಎಂದು ತಮ್ಮ ನಜ್ಜುಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.
ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತ
ರಾದರು.

ಉಲೇಮಾನ ಅಜ್ಜಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಆ
ಬಾಲಕರನ್ನು ಭಾರಿ ಗೋಡೆ ಯೊಳಗೆ
ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಸಮಾಧಿನಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು.

ಒಂದೊಂದು ವರಸೆ ಗೋವೆ ಕಟ್ಟುವ
ಗಲೂ 'ಈಗಲಾದರೂ ಇಸ್ಲಾಂನುತಕ್ಕೆ ಸೇರು
ವಿರಾ' ಎಂದು ಆ ಕೆಲಸಗಾರರು ಕೇಳುತ್ತಲೇ
ಇದ್ದರು.

ಅ ಬಾಲಕರು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ.

ಕಟ್ಟುಕಡೆಯ ಇಟ್ಟಿಗೆ ವರಸೆಯನ್ನು
ಜೋಡಿಸುವಾಗಲೂ ಕೊನೆಯಬಾರಿ ಕೆಲಸ
ಗಾರರು ಮಾಡಿಸಿದರು. ಅವರ ನಿರ್ಧಾರ
ಚಲಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಮೊಗಲರು ಆ ಹುಡುಗರನ್ನು ಸಜೀವ
ವಾಗಿ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಿದರು. ಈ ರೀತಿ
ಬಾಲಕರಿಬ್ಬರೂ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆಮಾಡಿ ತಮ್ಮ
ವಂಶದ ಮರ್ಮಾದಿ, ಸಿಕ್‌ವತ್ಸರ ಗೌರವ
ಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಹುತಾತ್ಮರಾದರು.

ಹೊಗಳ್ಳಿ ನಾಸನೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತೆ ?

ಹೊಗಿದಗಳು ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಲವನ್ನು ತಮಾಷಾತ್ವವೆ. ಎದರಿಂದಲೇ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು
ಬರುವುದು ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ ತಮಾಷಾಗುವ ಕೈಲ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಬಂದೇ
ತರಹೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ 'ಕರ್ನಾಟಕ' ಕರ್ನಾಟಕ ಬಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ
ಜಾತಿ ಹಾಗೆಯೇ ಮೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಬೆರಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲ
ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರೂ ಬೆರಿಸುವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ
ಕೆಲಸದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದು ಉಭಯವಿ ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದರಿಂದ ಹತ್ತಿರದವರನ್ನೂ, ಕಿರು
ಗಿಳಿಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಸಿವಾಯದೊಂದು ಹೂಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಬಾಳುವುದಿಗಾಗಿ ಈ ಹೂಗನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತದೆ. ಸುವಾಸನೆ ಹೂಗನ್ನಿರಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲೆಗಳಿಗೆ, ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ, ಬಿಳುಪುಗಳಿಗೆ ಈ ಸುವಾಸನೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ. ನಮ್ಮಗೆಲ್ಲ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಹಕ್ಕಿಗಳು ಹೂವಿರುವಾಗ ಸುತ್ತಲಿನವರನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಶಬ್ದವೂ ನಮ್ಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಹೂಗಳು ನೆಲೆಹಸೆಯೇ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ಹೂವಿರುವ ಹೂಗನ್ನೂ ಹೂವಿರುವ ಹೂಗನ್ನೂ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾದುದು.

ಈ ಬೀಜಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೂಂಜು, ಕೃಷಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಹೂಂಜುಕೃಷಿ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಜೀವನ ಮಾರ್ಗವೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. ಹಾರನಾಗ ತಮೋದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಬಂದ, ಸಮರ್ಥವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮರ್ಥ ಜೀವಿತ ಮೊದಲು ಹೂವಿನಲ್ಲಿರುವ ಬೀಜಗಳು ನಾಟುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರಿಂದ ಹೂಗಳು ಮಳೆ ಹೂವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸ ಬೇಕಾದುದು ಆಗುತ್ತನೆಯೆಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹೂಗಿಡಗಳು ತಮ್ಮ ಹೂಗಳನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತವೆ.

ಆದರೆ ಕೆಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಸುನಾಸನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೇಳಬಹುದು. ಈ ಬಗೆಯ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ ದೀಪಗಳನ್ನು ಎದ್ದು ಗೊತ್ತಿಸುವುದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ; ಬರಿಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಈ ಹೂಗಳಿಗೆ ಸುನಾಸನೆ ತಿಳಿದುಹೋದರೆ, ಅವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ತುಂಬಾ ಸಣ್ಣವು, ಕೆಲವುಗಳು ಬೆಕ್ಕು ಹಾಗೆಯೂ ತನ್ನ ಸುನಾಸನೆಯಿಂದ ಹೇಳುವುದು ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಜೀವಜಲ

ಕೆಂಪರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವ್ಯಾಧಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆ ವ್ಯಾಧಿ ತೀರದದ್ದಾಹ. ಎಷ್ಟುಸಿಹಿ ನೀರುಕುಡಿದರೂ, ಎಷ್ಟೋ ಬಗೆಯ ವಾನೀಯಗಳನ್ನು ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಕುಡಿದರೂ ಆತನ ಜಾಯಾಂಕಿ ಅಡಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡ. ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು. ವ್ಯಾಧಿ ಮಾತ್ರ ಗುಣನಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲ ತಲ್ಲಣಿಸಿಹೋಯಿತು.

ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾಯಿತಂದೆಗಳಿಲ್ಲದ ಮೂವರು ಸೋದರಳಿಯಂದಿರು ಮಾತ್ರ. ಆತನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದುದಿನ ಅರಮನೆಯ ಮುಂದಿದ್ದ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆ ಮೂವರು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು

ವಿಚಾರಮಗ್ನರಾಗಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಮುದುಕಮಾಲಿ ಬಂದು “ಅಯ್ಯನವರೇ ಈ ವೈದ್ಯರೇನು ಮಾಡಲಾಪರು? ಈ ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ‘ಜೀವಜಲ’ ಅಂತ ಒಂದು ಜಲವಿದೆ. ಇದರವಿಷಯ ನಾನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದೆ” ಎಂದ.

ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಆತುರನಾಗಿ “ಹಾಂ, ಹಾಗೋ ಜೀವಜಲ ಎಲ್ಲ ಸಿಗುತ್ತೆ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಾಡಿದರು. “ನನಗೆಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆಂದು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿದ್ದೆ” ಎಂದ ಆ ಮಾಲಿ.

ಮಾರನೇಯದಿನ ಜಿಳಿಗೆ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವನು ರಾಜನ ಅನುಮತಿಸಡೆದು ಒಳ್ಳೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಜೀವಜಲತರಲು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಾನು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದ. ಹೋಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಕೆಲವುದಿನಗಳಾದ

ಮೇಲೆ ಎರಡು ಬೆಟ್ಟಗಳಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಕಣಿವೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಕಣಿವೆಯಮೂಲಕ ಮೊರಡಲು ಬೆಟ್ಟದಮೇಲೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಋಷಿ “ಎಲಾ, ಯುವಕನೇ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟೆ?” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿದ.

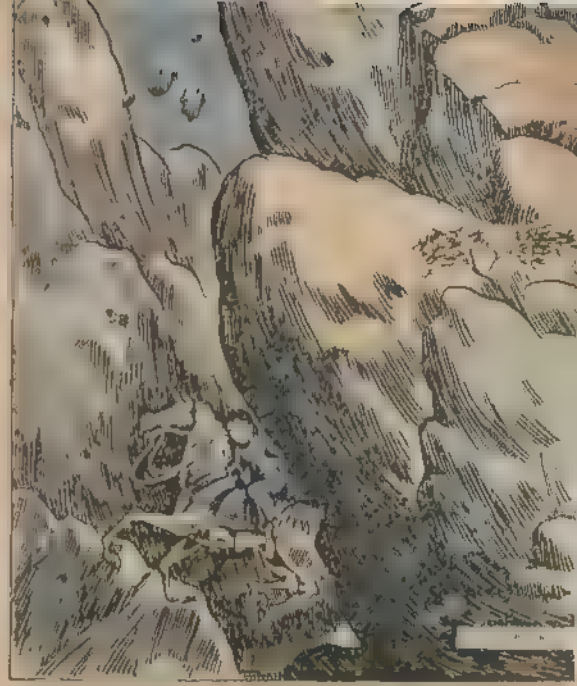
“ಎಲಾ, ಮುಡುಕಪ್ಪಾ, ಸುಮ್ಮನಿರು. ನಿನ್ನಕೆಲಸ ನೀನು ನೋಡಿಕೋ” ಎಂದ ತಾತ್ಪಾರವಾಗಿ.

“ಸರಿ, ನಿನ್ನಕರ್ಮ” ಎಂದ ಋಷಿ.

ಹಾಗೇ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೊರಡುವ ವೇಳೆಗೆ ಕಣಿವೆಯವಾರಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕದಾಗುತ್ತಾ ಕುದುರೆ ಕದಲುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಕಾಗದಾಯಿತು. ದಾರಿಯಲ್ಲದೆ ಅವನಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟ.

ಎಷ್ಟು ದಿನಸವಾದರೂ ಹಿರಿಯವನು ಹಿಂತಿರುಗಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಎರಡನೇಯವನು ಇನ್ನೊಂದು ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ. ಅವನೂಸಹ ಅದೇ ಕಣಿವೆಯನ್ನು ಸೇರಿದ.

ಬೆಟ್ಟದಮೇಲೆ ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಋಷಿ ಎರಡನೇಯವನನ್ನೂ ಅದೇರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿದ. ಎರಡನೇಯವನೂ ಸಹ ಅಣ್ಣನಂತೆ ಗೇಲಿಮಾಡಲು “ಸರಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರಬ್ಧ, ಹೇಗಾದರೂ ಹೋಗು” ಎಂದು ಋಷಿ ಸುಮ್ಮನಾದ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದನಂತರ ಎರ

ಡನೇಯವನಿಗೂ ಹಿರಿಯವನ ಪಾಡಾಯಿತು.

ಈವನೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟ.

ಎಷ್ಟುಕಾಲವಾದರೂ ಎರಡನೇಯವನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮೂರನೇಯವನು ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದ. ಅವನು ಅದೇ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟ. ಆಮೊದಲು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೇಳಿದಂತೆ ಋಷಿ ಮೂರನೇಯವನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಆತನು ವಿನಯವಾಗಿ, “ಕುಂತಳರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಮಾವಂದಿರು ಅದಮ್ಯ ದಾಹದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ವೇವಜಲ ತರಲು ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದ.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಋಷಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು
 'ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಜೀವಜಲಕ್ಕಾಗಿ ಬಹು
 ದೂರ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿ
 ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಗಿರಿಶಿಖರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು.
 ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾರಿ ಕಲ್ಲಿನ ಬಾಗಿಲಿದೆ. ನಾನು
 ಕೊಡುವ ಈ ಕಮಂಡಲದಿಂದ ಬಾಗಿಲನ್ನು
 ತಾಕಿಸಿದೆ ಎಂದರೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತದೆ.
 ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಿಂಹಗಳು ನಿನ್ನ
 ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳೆಡೆ ಮಂತ್ರಿ
 ಸಿರುವ ಈ ಗೆಡ್ಡೆಗೆಣಸು ಎಸೆ. ಅವು ಗೆಡ್ಡೆ
 ಗೆಣಸು ತಿನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಳಗಿರುವ ಸರೋ
 ವರದಿಂದ ಜೀವಜಲವನ್ನು ತಂದುವಿತ್ತು.
 ಪಾಯಿಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಗ್ರಹವಿದೆ. ಅದರಮೇಲೆ
 ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಚೆಲ್ಲು' ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಋಷಿಗೆ ಸಮಸ್ತರಿಸಿ ಮೂರನೆಯವನು
 ಕಮಂಡಲ, ಗೆಡ್ಡೆಗೆಣಸುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದು
 ಕೊಂಡು ಸರಸವನೆ ಆ ಕಲ್ಲುಕದದ ಬಳಿಗೆ
 ಹೋದ. ಕಮಂಡಲದಿಂದ ಬಾಗಿಲನ್ನು
 ತಾಕಿದಕೂಡಲೇ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ತತ್
 ಕ್ಷಣವೇ ಎರಡು ಸಿಂಹಗಳು ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತಾ
 ಅವನಮೇಲೆ ಹಾರಿದವು.

ಋಷಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸುಗಳನ್ನು
 ಅವುಗಳ ಮುಂದೆಸೆದು ಮೂರನೆಯವನು ಚರ
 ಚರನೆ ಒಳನುಗ್ಗಿದ. ಅಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ
 ಹೂಪೋಟ, ಅದರಲ್ಲೊಂದು ಸರೋವರ
 ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಸರಸ್ಸಿನಿಂದ ತನ್ನಲ್ಲಿಡ್ದ ಚುಬಿನ
 ತುಂಬಾ ಜೀವಜಲವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು
 ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಸ್ತ್ರೀ
 ವಿಗ್ರಹ ಕಾಣಿಸಿತು. ಋಷಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಇದೇ
 ವಿಗ್ರಹವಿರಬೇಕೆಂದು ಮೂರನೆಯನು ಅದರ
 ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಚೆದುರಿಕೊಂಡ. ಕೂಡಲೇ
 ಆ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಬಂದು ಒಬ್ಬ ನವಮೋಹ
 ಸಾಂಗಿಯಾದ ರಾಜಕನ್ಯೆಯಾದಳು. "ನೀನು
 ಯಾರು? ನಿನಗೆ ಈ ಗತಿ. ಏನಿಂಟಾಗಲು ಕಾರಣ
 ವೇನು" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಮೂರನೆಯವನು.

ಆಕೆ "ನಾನು ಈ ರಾಜ್ಯದ ರಾಣಿ, ದೇವತೆ
 ಗಳ ಶಾಪದಿಂದ ಈ ರಾಜ್ಯ ಹಾಳಾಯಿತು.
 ನಾನೊಂದು ಶಿಲಾ ವಿಗ್ರಹವಾದೆ. ಈ ಶಾಪ
 ದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿದ ನಿನಗೆ ನಾನು ಕೃತ
 ಜ್ಞಳು. ಒಂದು ವರ್ಷದ ನಂತರ ನೀವಿಲ್ಲಿಗೆ
 ತಪ್ಪದೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ತಪ್ಪದೆ
 ಬನ್ನಿರಿ" ಎಂದಳು.

“ಆಗಲಿ, ಬರುವೆನು” ಎಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿ ಮೂರನೆಯವನು ಜೀವಜಲದೊಂದಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ಆ ಮುಷಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ತನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರನ್ನು ಕಲ್ಲುಗಳ ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ.

ಮುಷಿ ಹಿಂದಿನದೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ “ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರು. ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು. ಕಸಟವನ್ನರಿಯದ ಮೂರನೆಯವನು “ಆಗತ್ಯವಾಗಿ” ಎಂದ. ಮುಷಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಯಿತು.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಮನೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆನ್ನು ವವೇಳೆಗೆ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ಮೂರನೇಯವನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಜೀವಜಲವನ್ನು ಕದ್ದು ಕಮಂಡದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿದರು. ಇದರಿಂದ ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನೂ ತಾವೇ ಮದುವೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಅವರು ಆಶಿಸಿದರು.

ಮೂವರು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ರಾಜನ ವ್ಯಾಧಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಗುಣವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೋಸವನ್ನರಿಯದ ಮೂರನೇಯವನು ತಾನು ತಂದಿರುವುದು ಜೀವಜಲವೆಂದು ಉಪ್ಪು ನೀರನ್ನು ಮಾವನಿಗೆ ಕುಡಿಸಿದ.

ಆ ನೀರನ್ನು ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಸುರಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮೇಲುಸಿರು ಕೆಳಗು ಸಿರಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು. ಮೂರನೇಯವನನ್ನು ನೋಡಿ ಗುಡುಗುಡಿಸಿದ. ಆಗ ದೊಡ್ಡವ

ರಿಬ್ಬರು ತಾವು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ ತಂದಿದ್ದ ಜೀವ ಜಲವನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಕೂಡಲೇ ಆ ಜನ ಕಾಯಿಲೆ ವಾಸಿ ಆಯಿತು. ಆಗ ಮೂರನೇಯವನು ಮೋಸಗಾರನೆಂದು ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗೆಟ್ಟ.

ರಾಜಭ್ರಷ್ಟನಾದ ಮೂರನೇಯವನು ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲೇ ವಾಸಮಾಡತೊಡಗಿದ. ಅವನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಒಂದು ವರ್ಷದನಂತರ ಆತನು ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಸೇವಕರನ್ನು ಕರೆದು : “ಕಲ್ಲುಕದದಿಂದ ಒಂದು ಮೈಲು ದೂರ ಚಿನ್ನದ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿರಿ. ಯಾರಾದರೂ ಸರಿ ಈ ದಾರಿಮುಖ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ಬಂದರೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆ

ಯಿರಿ. ರಸ್ತೆಯ ಆ ಕಡೆ, ಈ ಕಡೆ ಬರುವ
ನರಿಗೆಮಾತ್ರ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಬೇಡಿ ಎಂದು
ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸಿದಳು.

ಮೂರನೇಯವನು ದೇಶಾಂತರ ಹೊರಟ
ನೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿರಿಯವನು ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವ ದುರುದ್ದೇಶ
ದಿಂದ ಒಂದು ಅಶ್ವವನ್ನೇರಿ ಯಾರಿಗೂ
ತಿಳಿಯದಂತೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದ. ರಸ್ತೆ ಹತ್ತಿ
ರಕ್ಕೆ ಬರುವವೇಳೆಗೆ:

“ಜಗಜಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಚಿನ್ನದ ರಸ್ತೆ
ಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ಅದು
ಹಾಳಾಗುವುದು. ಅದುದರಿಂದ ಒಂದು
ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಹೋಗುವೆನು” ಎಂದು
ರಸ್ತೆಯ ಬಲಮಗ್ಗುಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಕಲ್ಲು
ಕದದ ಬಳಿ ಸೇರಿದ. ಕದ ತಟ್ಟಿದ. ಪ್ಲಾರದ
ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಿದ್ದ ಕಿಂಡಿಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ
ವಾಣಿಯ ಸೇವಕರು ಅವನನ್ನು ಗದರಿಸಿ
ಹೊರಗಟ್ಟಿದರು.

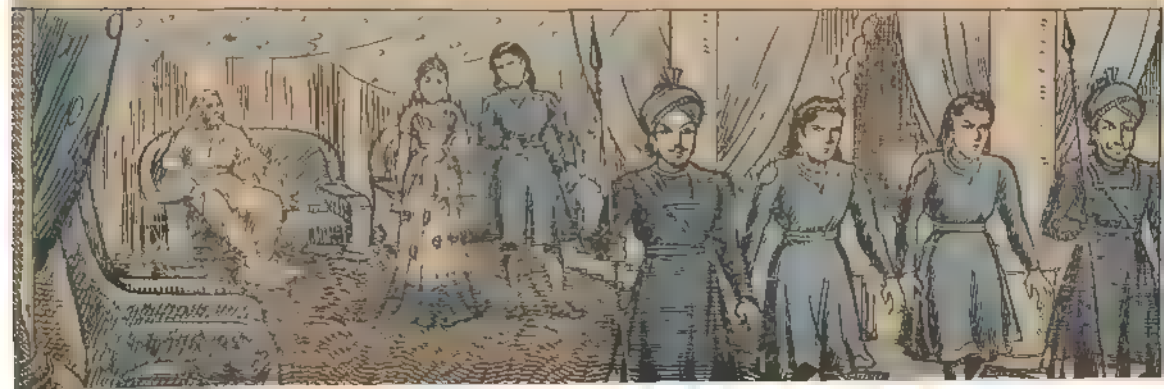
ಅನಂತರ ಎರಡನೇಯವನು ಹೊರಟ.
ಅವನೂ ಬಂಗಾರದ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ,
ಅಣ್ಣನಂತೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಎಡಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಓಡಿ

ಸಿದ. ಅವನಿಗೂ ರಾಣಿಯ ಸೇವಕರು ತಕ್ಕ
ಶಾಸ್ತಿಮಾಡಿದರು.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಮೂರ
ನೇಯವನು ಹೊರಟ. ವಾಗ್ಧಾನಮಾಡಿದಂತೆ
ಒಂದುನರ್ಪಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರಾಣಿಯನ್ನು
ನೋಡಲಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾತುರತೆಮಾತ್ರ
ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿತ್ತು. ಆ ಅವಸರ
ದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೊಂದೂ ಯೋಚನೆ
ಯಿಲ್ಲದೆ ದಾರಿಯಸಂಗತಿ ಗಮನಿಸದೆ ಚಿನ್ನದ
ರಸ್ತೆಯವ ಘದ್ದಲ್ಲೇ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಿ
ಕಲ್ಲಿನಪ್ಪಾರವನ್ನು ತಟ್ಟಿದ. ಸೇವಕರು ತಕ್ಷಣ
ಇವೇ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದರು.

ರಾಜಕುಮಾರಿಗೂ ಮೂರನೇಯವನಿಗೂ
ಅತ್ಯಂತ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಮದುವೆ ನಡೆ
ಯಿತು. ಅನಂತರ ಈ ದಂಪತಿಗಳು ಕುಂತಳ
ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿ ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಜನಿಗೆ
ತಿಳಿಸಿದರು.

ಅಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರ ಮೋಸವನ್ನರಿತ ರಾಜನು
ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಆಟ್ಟ,
ಮೂರನೇಯವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದ.

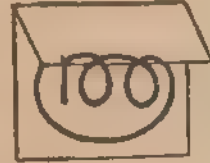

ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ನಿನ್ನಿಂವಾಗುವುದೇ!

*

(1) ನೀಸದಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮೇಲ್ಕೈಯಲ್ಲಿ 100 ಬರೆದು, ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಸೊನ್ನೆ ಸುತ್ತ ಬಲ್ಲಿಯಾ?—ಇದು ಮಾಡುವುದರೂ ಹೇಗೆ?

ಒಂದು ಕಾಗದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅದರ ಮೇಲ್ಭಾಗವನ್ನು ಮಡಚಿ. ಒಂದು ಅಂಕಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಸತ್ಯವಚಿತ್ರವಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಗೆರೆಹಾಕಿ. ಆ ಮೇಲೆ ಮಡಚಿರುವ ಮೇಲ್ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಡಿ. ಈಗ ನೀನಿಗೆ 100 ಅಂಕಿ, ಅದರ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕಾರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದು.

(2) ಹತ್ತುರೂಪಾಯಿ ನೋಟಿಯೊಂದನ್ನು ಎರಡು ಗ್ಲಾಸುಗಳ ಮೇಲಿರಿಸಿ, ಆ ನೋಟಿನ ಮೇಲೆ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಇಡುವಲ್ಲಿಯಾ?

ಎರಡು ಗ್ಲಾಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅವನ್ನು ಮೂರು ಅಂಗುಲದ ದೂರವಿಡ್ಡಿ. ಒಂದು ಹೂಸಾಯೋಸ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಇದನ್ನು ಉದ್ದವಾಗಿ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಡಚಿ. ಆ ನೋಟಿನ ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಮಡಚಿ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಗ್ಲಾಸುಗಳ ಮೇಲಿರಿಸಿದರೆ

'M' ರೀತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೀನು ಎರಡು ನಾಣ್ಯ ಮಡಕ ನೋಡಿದರೆ ಎರಡು ನೋಟಿ ಎಷ್ಟು ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಬಹುದು ಯೋಚಿಸಿ. ನಿಜವಾಗಲೂ

ಚುಟುಕು

ಗುಲಾಬಿ ಎಂಬವಳೆನ್ನಯತಂಗಿ,
ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣವ ಮೆಚ್ಚುತ್ತವರಂಗಿ,
ಗುಲಾಬಿ ಸೀರೆಯ ನುಟ್ಟೋಡು,
ಗುಲಾಬಿ ಹೂವನ್ನು ಕೊಯ್ದಾಗ,
ಗುಲಾಬಿ ಮುಳ್ಳುಚ್ಚಿ, ಗುಲಾಬಿ ಸೀರೆ ಹರಿದು
ಗುಲಾಬಿ ಚೆಲ್ಲಿ ಅಳುತ್ತ ಬಂದಳು ಗುಲಾಬಿತಂಗಿ!

—ಕೆ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ನಾಯಕ.

ಬೇಡನು. ಒಂದ—ಕೌರವ ಬತಯನೋವ,
ಹೊದಿದ, ಬಾಣದಿಂದ—ಬಿತ್ತುಕೊಂಬೆಯಿಂದ
ಹೆಣ್ಣುಗಾಯದಿಂದ, ಈ ಹೃದ್ರಾ ವೃದ್ಧಿಯಿಂದ—
ಕವಿಯಕರನು ಮೊರತಯೋಡಿದ.
ಕಲ್ಪನೆಯಕುಡಿಗಳುಗಿದು—
ಮರಕಾವ್ಯ ರಾಮಾಯಣ ಬಲುಚಂದ!

—ಕಮರ್, ಮಂಗಳೂರು

ವಿಚಿತ್ರ ಹಣ

ಹಣದ ಈಗತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವವರು, ನಮಗೆ ಬಹುಮೂಲದಲ್ಲಿರುವ ಜಗತ್ತಿನ ಹಲವಾರು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೆಲವು ಸೀತತ ರೂಪವನ್ನು ಅಳುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಣ್ಯಗಳು, ಸಿಕ್ಕಿವರೆ ಜನತೆ ಅವುಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅಥವಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೆಲದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆಡುವುದೇ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಭಾವಿಸುವರು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ:—

1. ನ್ಯೂಗಿನಿಯಲ್ಲಿ ಮದಿಗಳನ್ನು ಭಾರಿ ವೆಚ್ಚವೆಂತಲೂ, ಕಷ್ಟಜಿವ್ವುಗಳ ಹಾರವನ್ನು ಜಿಲ್ಲೆ ರೆಹಣದಂತೆ ಬಳಸುವರು.
2. ಲ್ಯೂಸಿಯಾ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಾಸಿನಂತಗಳೂ ಕಷ್ಟಜಿವ್ವುಗಳ ಸಂಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿದೆ.
3. ನೂಗಿನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಮಾಡುವ ಕೂಲಿಗನಿಗೆ ಸುಲಳಕ್ಕೆ ಒದಲಾಗಿ ಮೂಗೇವೆತ್ತು ಕೂಟ್ಟಿರಿ ಅವರು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಪಡುವರು.
4. ಕೊರಾಕೋಲಿನ ಕೆಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಂಧನಲಸಣವನ್ನು ಹಣದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು.
5. ಮಲೆ ರುಫ ಬರುವ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೆಂಡುಡುವವರು ಜೀರ್ಣಿಯರು. ಅವುಗಳನ್ನೂ ಸಂವಾತೆ ಪ್ರೋಗೊವರೆ ಎಲ್ಲೆಗೆವೇಕಾದರೂ ಸರ್ಲೀಸಾಗಿ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.
6. ಅಲಾಸ್ಕಾ ನವೋದಯವುವ ಕೆಲವು ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಾಸ, ಹಿಡಿಯುವ ಗಾಳಗಳನ್ನು ನಾಣ್ಯಗಳಂತೆ ಚಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
7. ಮಲೆ ಏಷ್ಯಾದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ, ತುರ್ಕಿಸ್ತಾನದ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಟೀಸೊಪ್ಪನ್ನು ದ್ವೀಗೋಗಿ ಮಾಡಿಸಿ ಅವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವರು.
8. ಮಂಗೋಲಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಾಣ್ಯಗಳು ಹಡಗಿನ ಅಕಾರವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಮೂರು ಹೊಡೆತಗಳು

ಪ್ರಾಣಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೂರರವೆಟ್ಟು ಸುಸಲಾಗವಂತಿರುತ್ತದೆ: ಆ ಮೂರು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲರಾ?

1. ತಿಮಿಂಗಿಲದ ಬಾಲದಹೊಡೆತ
2. ಜಿರಾಫೆ ಕಾಲಿನ ಒದೆ
3. ಸಿಂಹದ ಪಂಜಾವೆಟ್ಟು

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವವು ಯಾವವು ಬದುಕುವವು ಮರಳುವವು ಮೇಲುವವು.

ಹಿಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರ

ಬಿಳಿ ಬೆಕ್ಕಿನ ಬಳಿಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಸದಯಸೇನನು, ಆ ನಾಯಿಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಿದನು. ಅದು ಪ್ರಸಂಚದೊಳಗೇ ಸಣ್ಣ ನಾಯಿಬೊಂಬೆ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಉಂಗುರದ ಒಳಗೆ ನುಸುಳುವಂಥದ್ದು. ಅದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಬೊಗಳುತ್ತಿತ್ತು. ಲಾಗ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಜಾಧಿರಾಜರಲ್ಲಾ ಅವರ ವಿಚಿತ್ರ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ನಕ್ಕರು. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಈ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು.

ರಾಜನಿಗೆ ಈ ನಾಯಿ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಆನಂದದಿಂದ ಮೊದಲಿನ ಯಾವನವು ಒಂದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಇನ್ನು ತಾನೇ ರಾಜ್ಯವಾಳಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯುಂಟಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಇಟ್ಟನು. 'ವೇವತಗಳ ವಸ್ತ್ರವಂತೆ ನಯವಾದ, ನಾಸ್ತೂರು ಗಡ ಲದ್ದವಾದ, ಸೂಜಿಯ ತೂತಿನೊಳಗೆ ಹೊದಿಸುವಂತಹ ಒಟ್ಟೆಯನ್ನು ಯಾರು ತರು ವಿದೋ ಅವರಿಗೇ ರಾಜ್ಯಕೊಡುವೆ' ಎಂದನು.

ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಮೂವರು ರಾಜಕುಮಾರರೂ ಹೊರಟರು. ಸದಯಸೇನನು ಆ ಬಿಳಿ ಬೆಕ್ಕಿನ ಭವನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಬಿಳಿಬೆಕ್ಕು ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಆದರಿಂದ, ಅವನ ಕೋರಿ ಕೊಂಡಂತಹ ಒಟ್ಟೆಯ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿತು.

ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ರಾಜನಿಗೆ ಆನಂದವು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಲು ಇಷ್ಟಪರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಇಟ್ಟನು. ಪ್ರಸಂಚ ದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಪರಮ ಸುಂದರಿಯಾದ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾರು ತಂದರೆ ಅವರಿಗೇ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿದನು.

ಮೂರನೇವಾರ ಕೂಡಾ ಸದಯಸೇನನು ಬೆಕ್ಕಿನ ಬಳಿಗೆ ಒಂದು, ತಂದೆಯ ಕೋರಿಕೆ ಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಗ ಆ ಬಿಳಿಬೆಕ್ಕು — "ಇದಕ್ಕೇನು? ನೀನೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ಕತ್ತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡೆ, ನನ್ನ ಉಗುರುಗಳನ್ನು ಸುಲಿದು ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾಕು. ನಿನಗೆ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದಿತು.

ಸದಯಸೇನನು ತತ್ತರಗುಟ್ಟಿದನು. ಬೆಕ್ಕು ಬಹಳವಾಗಿ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿತು. ಕಟ್ಟ ಕಡೆಗೆ ಅವನು "ಆಯೋ! ಸಾನೆಂತಹ ಮರ್ಮಾರ್ಗ!" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ, ಮುಖವನ್ನು ಅಚೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರವಾದ ಆ ಬೆಕ್ಕಿನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿದನು. ಬಳಿಕ ಅದರ ಉಗುರುಗಳನ್ನು ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾಕಿದನು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವ ಸುಂದರಿಯಾದ ಕನ್ಯೆಯೊಬ್ಬಳು ಗೋಚರಿಸಿದಳು!!

ಬಂದೇ ಗೆರೆಯ ಚಿತ್ರ

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಮೇ ಫೋಟೋಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ:

ಮೇ ತಿಂಗಳ ಚಂದ ಮಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ನಮಗೆಬಂದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬಹುಮಾನವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗಿದೆ

ಶೀರ್ಷಿಕೆ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ :

ಅಲಿಸಲು

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ :

ಅಲಾಪಿಸಲು

ಕಳಿಸಿದವರು :

ಜಿ. ಪಮ್ಮಾ, ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ನೇಷನಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ಜಿ. ಬಿ. ಸುಪ್ರಸು. ಬಹುಮಾನಪಡೆದ ಈ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು, ಕಳುಹಿಸಿದವರ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಮೇ ಚಂದ ಮಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ಬಹುಮಾನದ ಮೊಬಲಗು ರೂ. 10/-ನ್ನು ಮೇ ಸಂಚಿಕೆ ಹೊರಟ ಕೂಡಲೇ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿಯನ್ನು ವಿವರಗಳೊಂದಿಗೆ ಪಕ್ಕದ ಪುಟದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ.

ಮುಖ್ಯ ಸೂಚನೆ :

ನೀವು ಕಳುಹಿಸುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಆಚೆಯ ಪುಟದ ಕೂಪನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕಳಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕವರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಮುಚ್ಚದೆ, 0-0-9 ಸ್ಟಾಂಪು ಹಚ್ಚಿ ಬುಕ್‌ಪೋಸ್ಟ್ ಮೂಲಕ ಕಳಿಸಿ. ಪತ್ರವೇನೂ ಇಡಬೇಡಿ.

ದಿವ್ಯಾ ಕೃಷ್ಣಾ ಕುಮಾರಿ

ಮೆ. ಹೆ. ಹೆ. ಹೆ. ಹೆ.

ಕೂಟದ ಬಳಿಗೆ ನಮಗಿನ ಹಣ್ಣು
ಪೇಟೆಯ ಬಳಿಗೆ ಕಿತ್ತಳೆ ಹಣ್ಣು
ಅಂಗಡಿಯೊಳಗೆ ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣು
ಮಂಗಳಗೆ ಆ ನೇರಳೆ ಹಣ್ಣು
ಮಾನಕಮಾಡಲು ಸಿಂಬೆಯ ಹಣ್ಣು
ಬಾವಲಿಗಳಿಗೆ ಪೇರಳೆ ಹಣ್ಣು
ಸಂತೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣು
ಹುಣ್ಣು ಹಣ್ಣು ರುಚಿರುಚಿ ಹಣ್ಣು.

ಭು. ಕೆ. ಕುಮಾರು. ಕುಂಜಾರುಗಿರಿ.

“ ಉತ್ತರಹೇಳು ” ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ

1. ಮಿಸಿಸಿಪಿ	4. ಸೋರ್
2. ಬರ್ಕಾಸಿಮ್	5. ಬೆಲ್
3. ಜೆರಾಫೆ	6. ಕಾಳಿದಾಸ

1953 ಜೂನ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ:

★ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸರಿ ಹೋಗುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಬೇಕು. ಮುದ್ದಾದ ಒಂದು ಮಾತಾಗಲಿ, ಎರಡು ಮೂರು ಶಬ್ದಗಳ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವಾಗಲಿ ಇರಬಹುದು. ಎರಡು ಫೋಟೋಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾತಾಗಿರಬೇಕು.

★ ಏಪ್ರಿಲ್ 10ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ಸೇರಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗದು.

★ ನಮಗೆ ಬಂದ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ಜತೆ (ಅಂದರೆ ಎರಡು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಗೂ ಸೇರಿ) ರೂ. 10/- ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

★ ಕೆಳಗಿನ ಕೂಪನ್ ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ತುಂಬಿಸಿ, ಈ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಬೇಕು: ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.

★ ಚಂದಮಾಮ ಕೂಪನ್ ಹೊರತು ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿ ಕಳಿಸುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಖಂಡಿತ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

→ ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಕೂಪನ್ ←

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ
ಶೀರ್ಷಿಕೆ.....

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ
ಶೀರ್ಷಿಕೆ.....

ಕಳಿಸಿದವರ ಹೆಸರು.....

ಪೂರ್ಣ ವಿಳಾಸ.....

June '53

ಬರುತ್ತದೆ!

ವಿಜಯ ರವರ

ಚಂದ್ರಹಾರಂ

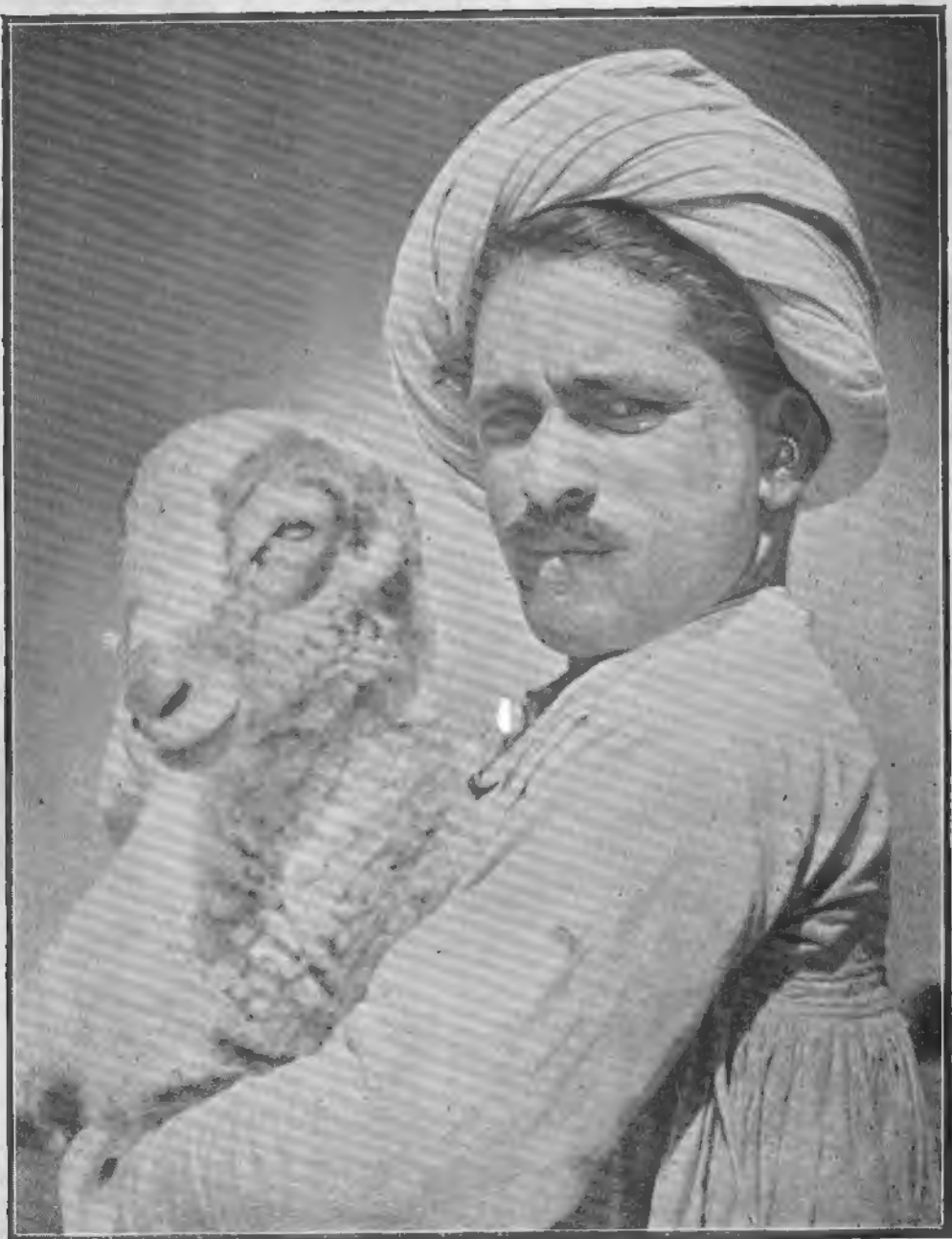
ಶಿಕ್ಷಣಕರ
ಕೆ. ಕಾಮೇಶ್ವರರಾವ್
B.A.

ನಿಷ್ಕಾಶ ಪಾಠ...ನಾಗಿರೆಡ್ಡಿ...ಚಕ್ರ ಪಾಣಿ

Printed by B. NAGI REDDI at the B. N. K. Press Ltd., Madras 26 and Published by him from Chandamama Publications, Madras 26, Controlling Editor: SRI CHAKRAPANI.

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

“ಹುಲ್ಲೂ ಚಿಗುರೂ ಸಾಕಂತೆ!”

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಎಚ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ, ಬಳ್ಳಾರಿ

